

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1998 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 17-19 • ΕΤΟΣ 4ο • ΦΥΛΟ 127ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

σία Υποκρισία Υπο

Τί είναι η εγκληματικότητα; Μια κοινωνία που φοβάται μήπως χάσει την περιουσία της ενώ έχει χάσει τη ζωή της.

Τί είναι η εγκληματικότητα; Φωνάζουν πως οι ξένοι παίρνουν τις δουλειές και σε ένα σαββατοκύριακο χάθηκε το 14% του εθνικού ακαθόριστου προϊόντος - "είσοδος στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών".

Τί είναι η εγκληματικότητα; Οικονομικός μετανάστης σκοτώνει οικονομικό μετανάστη για 15.000 δραχμές.

Τί είναι η εγκληματικότητα; Το προηγούμενο γεγονός γίνεται πρώτη είδηση στα media - τα media θαυμάζουν μόνο αυτούς που θα σκότωναν ολόκληρους πληθυσμούς για δισεκατομμύρια δολάρια.

Τί είναι η εγκληματικότητα; Κάθε έγκλημα που ακούγεται από τις μοτορόλες των μπάτσων, μεταφέρεται από τα μικρόφωνα των μπάτσων της συνείδησης ως έγκλημα του οποίου "οι δράστες ήταν αλβανοί".

Τί είναι η εγκληματικότητα; Οι μπάτσοι της συνείδησης παίρνουν πλάνα από τους φερέλ-πιδες μπάτσους-πολίτες-που-θα-πάρουν-το-

νόμο-στα-χέρια-τους και μετά καταγγέλουν την "επικίνδυνη έκρηξη ρατσισμού στην ελληνική κοινωνία". Διαφημίζουν την.

Τί είναι η εγκληματικότητα; Οι οικονομικοί μετανάστες που περιμένουν να "νομιμοποιηθούν" παίρνουν μερικά ακόμα μηνύματα για το τί θα σημαίνει αυτή η "νομιμοποίηση".

Τί είναι η εγκληματικότητα; Οι κύριοι με τα κουστούμια σηκώνονται από τις καρέκλες τους στις αίθουσες συσκέψεων. Το καθεστώς του τρόμου και της αθλιότητας εγκαθίσταται με ικανοποιητικούς ρυθμούς. Οι υποτελείς μισούν τους πιο εξαθλιωμένους. Φυσικά μισούν και ο ένας τον άλλο. Αλλά τώρα είναι ενωμένοι. Όχι ενάντια στους κύριους με τα κουστούμια. Ενάντια στους "άλλους". Και οι άλλοι, οι πιο εξαθλιωμένοι πρέπει μόνο να φοβούνται. Εξ άλλου, θα νομιμοποιηθούν. Οι κύριοι με τα κουστούμια βιάζονται. Έχουν δουλειά. Τα πιο μεγάλα αφεντικά τους έχουν καλέσει για να τους εξηγήσουν πως θα τους βοηθήσουν ώστε να εξοντώσουν ολόκληρους πληθυσμούς. Θε κερδίσουν δισεκατομμύρια δολάρια. Αν οι καρχαρίες ήταν άνθρωποι...

Τί είναι η εγκληματικότητα; Οι φλήσχοι πολίτες έχουν πλέον βρει που θα στρέψουν την οργή τους. Τον τελευταίο καιρό το "Μακεδονικό" είχε τελειώς ξεθωριάσει, τα πρεζάκια είναι πλέον "παιδιά μας" και μπορούν να πεθαίνουν ανενόχλητα. Υπάρχουν βέβαια και οι τούρκοι. Αλλά μ' αυτούς θα αγανακτήσουν αργότερα. Τώρα υπάρχουν οι αλβανοί. Αυτοί, από εκείνη τη χώρα όπου περίπου είχε γίνει μια εξέγερση.

Τί είναι η εγκληματικότητα; Οι προοδευτικοί

πολίτες μπορούν να είναι καλυμένοι. Υπάρχουν και καλοί αλβανοί. Που απλά ζουν μες στην αθλιότητα. Που απλά θα σκοτωθούν με ταξί τους για το ποιός θα πάρει την πράσινη κάρτα.

Τί είναι η εγκληματικότητα; Και ο "χώρος της αντίστασης"; Και η "κοινωνία";

Τί είναι η εγκληματικότητα; Η σιωπή δεν είναι απλά συνενοχή. Είναι θάνατος.

N.N.

ΜΠΡΟΚΝΤΟΡΦ - ΓΚΟΡΛΕΜΠΕΝ - ΑΧΑΟΥΣ:

Η πυρηνική τρομοκρατία συνεχίζεται...

"Αν το παράδειγμα του Βιλ δημιουργήσει σχολή, τότε αυτή η χώρα δεν μπορεί να κυβερνηθεί!"

Δήλωση του πρωθυπουργού του κρατιδίου της Βάδης - Βυτεμβέργης και γερουζία Φίλμπινγκερ μετά την κινητοποίηση 30.000 διαδηλωτών, κατάληψη και ματαίωση της ανέγερσης πυρηνικού αντιδραστήρα στο Βιλ το Φλεβάρη του 1975

Παρασκευή 20 Μάρτη: Ο μεταφορέας πυρηνικών αποβλήτων CASTOR φτάνει μετά από 17 ώρες ταξιδιού στον ενδιάμεσο σταθμό αποθήκευσης της δυτικογερμανικής πόλης Αχάους στα σύνορα με την Ολλανδία, πέντε μέρες νωρίτερα από ότι είχε φροντίσει να διαδώσει η γερμανική κυβέρνηση. Συνολικά 12.000 διαδηλωτές ποικίλης προέλευσης (αυτόνομοι, πρωτοβουλίες πολιτών κλπ.) συμμετέχουν στις προγραμματισμένες ενέργειες ενάντια σε αυτή τη μετακίνηση. Και το γερμανικό τρομοκρατικό έχει διδαχθεί όμως το μάθημά του από δύο και πλέον δεκαετίες αντιπαράθεσης με το αντιπυρηνικό κίνημα: 18 δισεκατομμύρια δραχμές δαπανώνται για τη μεταφορά και κινητοποιούνται 30.000 μπάτσοι από όλη τη Γερμανία. Πυροσβεστικά οχήματα απωθούν συνεχώς με νερό τους διαδηλωτές, δακρυγόνα και γκλομπς, ελικόπτερα (!) της εθνοφρουράς,

αύρες, σιδεροπρίονα, κομάντος ειδικών επεμβάσεων (αντίστοιχοι της δικής μας αντιτρομοκρατικής), 700 συλλήψεις συνθέτουν το σκηνικό του πυρηνικού τρόμου. Απέναντί τους έχουν να αντιμετωπίσουν ακτιβιστές αυτόνομους που αλυσσοδέονται στις ράγες για να εμποδίσουν τη διέλευση του CASTOR, άλλους που σκάβουν τούνελ κάτω από τις γραμμές, οχυρώνονται μέσα και χώνουν τα χέρια τους σε κολώνες από τσιμέντο ταχείας πήξεως, άλλους που προκαλούν μικρά σαμποτάζ, συγκρούονται με την αστυνομία κτλ. Επειδή όμως όλα αυτά αποτελούν πιο πολύ πολεμικό ρεπορτάζ για το φιλοθέαμον κοινό του ΜΕΓΑ και του ΑΝΤ1, καλό θα είναι να επικεντρώσουμε στα διδάγματα που μας έρχονται από την κατάσταση στη Γερμανία, προκειμένου να τα χρησιμοποιήσουμε στους εδώ αγώνες, καθώς δεν έχει κανένα νόημα να

γεμίζουμε από κινηματικό ρίγος, αν δεν αξιοποιούμε εποικοδομητικά την παγκόσμια αγωνιστική εμπειρία. Και κατ' αρχήν να σταθούμε στη συμμετοχή στην αντίσταση ενάντια στο CASTOR. Εκεί παρατηρούμε ότι, παράλληλα με τους οργανωμένους αντιπυρηνικούς αγωνιστές, αντιστέκεται και ένα μεγάλο μέρος του τοπικού πληθυσμού, το οποίο μπορεί να κινείται στα πλαίσια της μη-βίαιης αντίστασης και να φτάνει μέχρι τις διαπραγματεύ-

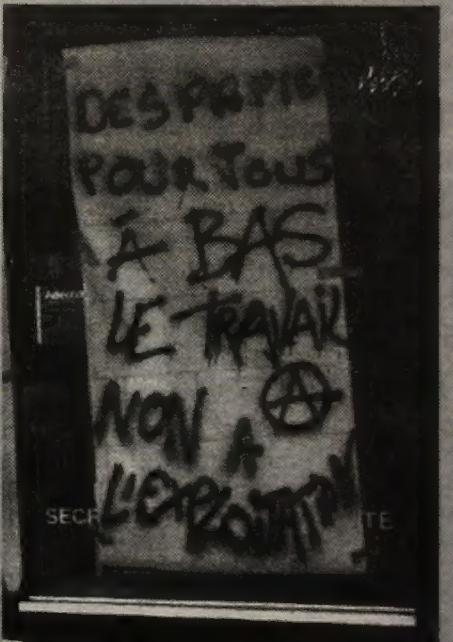
σεις με τις αρχές, αγωνίζεται όμως εκείνες τις στιγμές ενάντια στη συνεργασία του κράτους με την "Atom-mafia", όπως αποκαλούν τους υπεύθυνους των εργοστασίων ατομικής ενέργειας στη Γερμανία. Η αντίσταση αυτή κουβαλάει τα σπέρματα ενός πλατιού και αποκεντρωμένου αντιπυρηνικού γερμανικού κινήματος, το οποίο χαρακτηρίστηκε από τις αρχές της άμεσης δράσης, της πολιτικής σε πρώτο πρό-

συνέχεια στη 2η σελίδα

Τό κίνημα των ανέργων στη Γαλλία

Η σύνθεσή του, οι διεκδικήσεις του και ένα σύντομο χρονικό των κινητοποιήσεων των μηνών Δεκέμβρη, Γενάρη, Φλεβάρη.

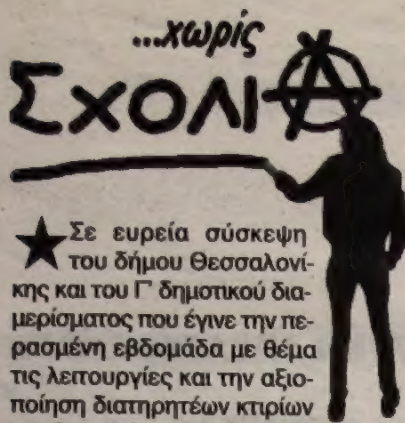
Στη σελίδα 5

Άρνηση στράτευσης

Δύο νέες δηλώσεις και οι τελευταίες εξελίξεις στην υπόθεση του Οσμάν Μουράτ Ούλκε

Στη σελίδα 4

...χωρίς

ΣΧΟΛΙΑ

★ Σε ευρεία σύσκεψη του δήμου Θεσσαλονίκης και του Γ' δημοτικού διαμερίσματος που έγινε την περασμένη εβδομάδα με θέμα τις λειτουργίες και την αξιοποίηση διατηρητέων κτιρίων της Άνω Πόλης, έγινε εκτεταμένη αναφορά σχετικά με την κατάληψη Βαρβάρα. Συγκεκριμένα ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης σε συνέντευξη τύπου που έδωσε στα τοπικά μέσα ενημέρωσης, ανέφερε ότι οι σχετικές αποφάσεις για την Άνω Πόλη, ανέφερε ότι για την κατάληψη Βαρβάρα έχει αποφασιστεί η απομάκρυνση των καταληψιών και έχει δρομολογηθεί η διοικητική αποβολή τους. Ο δήμαρχος δήλωσε πως "δεν θέλουμε ακρότητες, αντιθέσεις και αντιπαραθέσεις μεταξύ της αστυνομίας και των παιδιών αυτών". Ο δήμος Θεσσαλονίκης ανακοίνωσε ότι μέσα στο κτήριο της οδού Κρίστου 7 πρόκειται να στεγαστούν στο μέλλον (μετά την έξωση των καταληψιών) παιδικός σταθμός, κέντρο πρόληψης ναρκωτικών, δημοτικό γυμναστήριο και ΚΑΠΗ. Για την ιστορία υπενθυμίζουμε ότι παλαιότερες εξαγγελίες του δήμου για την κατάληψη Βαρβάρα, κατά καιρούς περιλαμβάνανε στο μενού των αξιοποιήσεων, την χρήση του κτιρίου ως πολιτιστικού κέντρου, δημοτικής βιβλιοθήκης, καλλιτεχνικών γραφείων, πινακοθήκης και γραφείων υπηρεσιών του δήμου.

★ "Ένα γουάν η επιχείρηση παρακαλώ. Ένα γουάν η επιχείρηση παρακαλώ. Ορίστε, περάστε κόσμο, αγοράστε!!!". Πενήντα προβληματικές κρατικές επιχειρήσεις της Κίνας στην επί Μάο μεγάλη βιομηχανική πόλη Σενιάνγκ, στο βορρά, πωλούνται με τιμή εκκίνησης ένα γουάν, δηλαδή μόλις 12 αμερικανικά σεντς!!! Η πώληση εταιρειών με συμβολικό αντίτιμο, αν και συνηθισμένη μέθοδος, ξάφνιασε όσον αφορά το...μαζικόν της περίπτωσης ενώ επίσης θεωρείται και ασυνήθης πρακτική για τις αρχές να προβαίνουν σε παρόμοιες ενέργειες για τις έως πρότινος «επιχειρήσεις-καμάρια» του δημοσίου...!

★ Στη δημιουργία πυρηνικού οπλοστασίου ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει η νέα κυβέρνηση της Ινδίας, με στόχο "να εγγυηθεί την ασφάλεια και την εδαφική ακεραιότητα της χώρας". Η κυβέρνηση ανακοίνωσε παράλληλα την δημιουργία ενός σχετικού Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας.

★ Αμέσως μετά, η κυβέρνηση του Πακιστάν ανακοίνωσε ότι ενδέχεται να αναθεωρήσει την διακηρυγμένη πυρηνική πολιτική της που "προορίζεται για αποκλειστικά ειρηνικούς σκοπούς". Εκπρόσωπος του υπουργείου εξωτερικών της χώρας ανακοίνωσε ότι η απόφαση αυτή ελήφθη μετά την πρόθεση της Ινδίας να προχωρήσει στην ανάπτυξη πυρηνικών όπλων.

Πηγή όλων των παραπάνω ειδήσεων: "Μαύρα Μεσάνυχτα Έχουμε", τεύχος 80

Η πυρηνική τρομοκρατία συνεχίζεται...

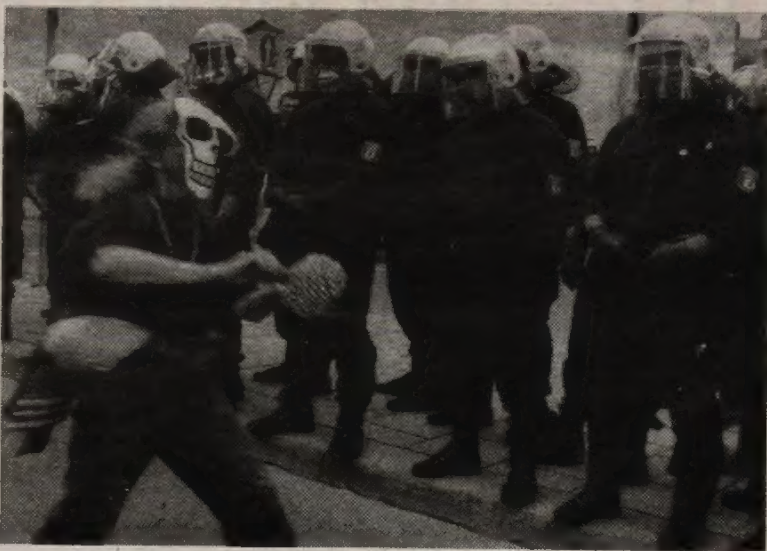
Συνέχεια από την 1η σελίδα

σωπο και της δημοκρατίας της βάσης, συστατικά δηλαδή διακριτικά του κινήματος των αυτονόμων. Αν και στην πορεία του καταγγέλθηκε και ως μερικό, το ζήτημα της αντιπυρηνικής δράσης συνέβαλε στη συνειδητοποίηση πολύ μη πολιτικοποιημένου κόσμου, τον οποίο στην Ελλάδα ο "χώρος" θυμάται πάντα κατόπιν εορτής, αγνοώντας συστηματικά την ανάπτυξη τοπικής δράσης με χρονική προοπτική.

Ας σημειωθεί βέβαια ότι κάθε φορά οι κάτοικοι των γειτονικών περιοχών νιώθουν άμεση την απειλή από τα προς αποθήκευση απόβλητα, αφού, σύμφωνα με τους πυρηνικούς επιστήμονες, τα κύτταρα του ανθρώπου μπορούν να καταστραφούν ή να υποστούν βλάβη από την ακτινοβολία και να προκληθεί έτσι καρκίνος, λευχαιμία, φθορά γενετικού υλικού και δυσμορφίες στα νεογνήματα. Επειδή μάλιστα αυτές οι ασθένειες μπορούν να προκληθούν και χωρίς την έκθεση σε τεχνητή ακτινοβολία, κανείς δεν μπορεί να συνδέσει τέτοιες παθήσεις άμεσα με τον CASTOR. Άλλωστε, μπορεί να υπάρχει και χρονική απόσταση χρόνων ή και δεκαετιών μεταξύ προσβολής και ξεσπάσματος της ασθένειας (η προσβολή γενετικού υλικού γίνεται ούτως ή άλλως ορατή στις επόμενες γενιές). Ούτε υπομονή μπορεί να συστήσει το κράτος σε αυτούς τους ανθρώπους, καθότι η ακτινοβολία των αποβλήτων σταματάει μετά από 200.000 χρόνια... Οι μπάτσοι βέβαια ζήτησαν έξτρα ασφαλιστική κάλυψη για τους ίδιους και τις οικογένειές τους για την έκθεσή τους σε ακτινοβολία κατά τα μεταφορά του φορτίου στο Άχας...

Ένα άλλο ζήτημα είναι αυτό της βίαιης ή μη αντίστασης. Το ερώτημα αυτό έχει απασχολήσει επανειλημμένως και το κίνημα στη Γερμανία, τη στιγμή που η ιστορία έχει να παρουσιάσει σχεδόν αποκλειστικά

επιχειρήματα υπέρ της πολύμορφης δράσης. Χαρακτηριστικό είναι το περιστατικό μιας διαδηλώτριας στο Άχας, η οποία έκανε καθιστική, μη-βίαια διαμαρτυρία και ένας μπάτσο της φόρεσε απρόκλητα καπέλο ένα πανώ με τον Γκάντι!!! Αυτό δε σημαίνει βέβαια ότι και η καθιστική διαμαρτυρία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί (κάποιες πραγμα-τοποιήθηκαν μάλιστα και από μαθητές γυμνασίων), ενταγμένη όμως μόνο σε ένα πλαίσιο μαχητικής και σε ένα βαθμό βίαιης αντίστασης. Οι ενέρ-

γειες των γερμανών συντρόφων ασ- λειτουργούν όμως και ως παραδείγματα χρήσης άλλων μέσων, πέρα από τα γνωστά φετίχ...

Ο εκπρόσωπος της μεγαλύτερης τοπικής πρωτοβουλίας πολιτών, ο οποίος κήρυξε επί μήνες τη μη-βίαια αντίσταση στη μεταφορά των αποβλήτων δήλωσε "απογοητευμένος" και "εξαπατημένος" που η ηγεσία της αστυνομίας δεν "κράτησε το λόγο της" για μη επέμβαση με γκλομπς και πυροσβεστικά οχήματα κατά ειρηνικών διαδηλωτών... Δε μαθαίνουμε για πρώτη φορά τι σημαίνει "λόγος της αστυνομίας", απλώς παρατηρούμε πώς η ιστορία επαναλαμβάνεται...

Στο πετσί τους ένωσαν όλοι και το τι σημαίνει η δημοκρατική νομιμότητα. Θέματα ληγμένα για τους αναρχικούς, η κοινωνία είναι αναγκασμένη να τα δει τώρα μπρος της. Η κυβέρνηση λοιπόν αποφάσισε να απαγορεύσει κάθε διαδήλωση σε μήκος 12 χλμ. και πλάτος 600 μέτρων κατά τη διαδρομή του. Το ανώτατο συνταγματικό δικαστήριο της Καρλσρούης έκρινε ότι "δεν υφίσταται θεμελιώδες δικαίωμα στη διαδήλωση, όσον αφορά τις γραμμές του τρένου...(!)" και το παζλ ολοκληρώ-

κριτική στη μεταφορά, χαρακτηρίζοντας τη "περιττή πολιτική πρόκληση", από την άλλη όμως ανακοίνωσε ότι "θα καταδιώξει όλους τους μη ειρηνικούς διαδηλωτές"! Δήλωσε μάλιστα ότι θέλει να "ενδυναμώσει την ειρηνική διαμαρτυρία και (...) να διεξάγει διάλογο συνεργασίας χωρίς ψευδαισθήσεις με τη διοργάνωση πρωτοβουλία πολιτών(!)". Έδωσε μάλιστα και τηλεφωνική γραμμή για να εκφράζουν οι πολίτες τις ανησυχίες τους σε αρμόδιους αστυνομικούς υπαλλήλους... Παράλληλα με πρόσφατα γεγονότα Παντείου και αντίδραση αριστεριστών στα "έκτροπα των προβοκατόρων" με παράλληλη υποστήριξη ειρηνικών πορειών είναι εντελώς συμπτωματικοί.

Η δραστηριότητα των Πρασίνων δεν είναι όμως συμπτωματική. Στις 27 Σεπτεμβρίου θα διεξαχθούν κοινοβουλευτικές εκλογές στη Γερμανία και οι Πράσινοι θέλουν να καθυστερήσουν και τον πιο δύσπιστο ότι είναι αποστεωμένοι και από τα τελευταία ψήγματα ριζοσπαστισμού και οικολογικής συνείδησης, έχοντας μεταβληθεί οι ίδιοι στην πιο επικίνδυνη αντίδραση, αυτή που έχει το προφίλ να παραμιθιάζει τη νεολαία. Διαθέτοντας ένα μοναδικό ελκυστικό προφίλ στους νέους είναι έτοιμοι να συγκυβερνήσουν με τους σοσιαλδημοκράτες, οδηγώντας τη Γερμανία στην εφιαστική Ευρώπη του αύριο. Μετά τις βουλευτικές εκλογές του Σεπτεμβρίου έχει αποφασιστεί άλλωστε η επόμενη μεταφορά πυρηνικών αποβλήτων στο Γκόρλεμπεν. Στα τέλη του Οκτωβρίου του 1976, στις εκδηλώσεις κατά του χτισίματος του πυρηνικού εργοστασίου στο Μπρόνκτορφ, πρωτοεμφανίστηκε ένα σύνθημα που έμελλε να γίνει παγκοσμίως γνωστό:

"Όπου το δίκαιο γίνεται άδικο, η αντίσταση γίνεται οφείλον".

Ας το θυμόμαστε...

ΧΑ

Πογκρόμ κατά αθίγγανων στις Σέρρες

Πριν από 12 περίπου χρόνια μια ομάδα αθίγγανων σκηνιτών εγκαταστάθηκε σε ένα χώρο έξω από την πόλη των Σερρών, που αργότερα αποδείχθηκε ότι είχε εκχωρηθεί για την κατασκευή του ΤΕΙ Σερρών. Το κτίριο του ΤΕΙ κατασκευάστηκε, ωστόσο δεν υπήρχε πρόβλεψη για την κατασκευή βιβλιοθήκης. Όταν πρόεδρος του ΤΕΙ ανέλαβε ο γνωστός ελληνορθόδοξος καθηγητής, Δημήτρης Δημητράκου-δης, άρχισαν οι διαδικασίες για την κατασκευή της στο χώρο που είχε καταληφθεί από τους σκηνίτες. Ο χώρος είχε βρεθεί, για τα κονδύλια φρόντιση το υπουργείο παιδείας και η ευρωπαϊκή ένωση και στο δήμο ανατέθηκε το πογκρόμ. Ωστόσο ο δήμαρχος για προεκλογικούς λόγους ανέβαλε διαρκώς την απομάκρυνση των αθιγγάνων, κάτι που εξόργισε τον ομοϊδεάτη του κύριο Δημητράκουδη. Ο τελευταίος τελευταία γραφικά δήλωσε ότι αν δεν δώσει άδεια ο δήμος Σερρών, το συνεργείο κατεδάφισης που συνέστησε το ΤΕΙ θα μπει στον κατελλημένο χώρο με άδεια του ΥΠΕΧΩΔΕ. Ο δήμαρχος με τον φόβο της απώλειας δεξιών αυτή τη φορά ψήφων πέτυχε να δεσμεύσει το υπέρογκο ποσό των 50 εκατομμυρίων δραχμών και 33 λυόμενα, και όρισε μία περιοχή 40 στρεμμάτων -στα όρια της πόλης με την κοινότητα Νεοχωρίου- για τη δημιουργία χώρου προσωρινής υποδοχής των

σκηνιτών. Το κοινοτικό συμβούλιο του Νεοχωρίου, που στη συντριπτική του πλειοψηφία κατοικείται από μόνιμα εγκατεστημένους αθίγγανους (τους οποίους οι ντόπιοι πριν δεκαετίες είχαν εκτοπίσει στην αρχή στις παρυφές και έπειτα έξω από την πόλη, όπου και ίδρυσαν την κοινότητα), αντέδρασε στην έστω και προσωρινή εγκατάσταση των ομοφύλων τους στην περιοχή, με το αιτιολογικό ότι τα λυόμενα -αυτά τα ιδιαίτερα ωφέλιμα για την υγεία αμιαντοκατασκευάσματα παντός καιρού- θα είναι αυθαίρετα και οι σκηνίτες δεν θα αποδίδουν φόρους, ανακοινώνοντας ότι θα επιτρέψει μόνο αντίσκηνα. Ευτυχώς το υπουργείο παιδείας δεν έχει αποδεσμεύσει ακόμα τις πιστώσεις των 650 εκατομμυρίων δραχμών από την ευρωπαϊκή ένωση και έτσι ο δήμαρχος Σερρών έχει δώσει σιωπηρή παράταση για την απομάκρυνση των αθιγγάνων μέχρι τα τέλη Αυγούστου. Χρόνος δηλαδή αρκετός για να κάνουμε πράξη τις θεωρίες περί αλληλεγγύης και ενεργητικής συμπαράστασης στους κοινωνικά αποκλεισμένους, αρχής γενομένης -τουλάχιστον- από όσους και όσες κατοίκους αυτής της πόλης τις επικαλούμαστε στα κείμενα και τις αφίσες μας. Αλληλεγγύη στους αθίγγανους και η τελευταία λέξη να είναι δική τους.

N.J.N.P.-ΣΕΡΡΕΣ

ΟΧΙ στη γκετοποιήση των αθίγγανων!

- Μια ακατάσχετη λασπολογική λογοδιάρροια που την ανάγκη για στέγη τη βαφτίζει καταπίεση χώρου.
- Μια ευρωπαϊκή νηρεκτίβα τεχνοκρατικού χαρακτήρα, εναρμονισμένη στο ευαγγέλιο της ανάπτυξης και της προόδου, που αδιαφορεί επάδεικτα για την ανθρώπινη ζωή.
- Μια πολεοδομική αντίληψη που ορατοποιεί τα άορατα σύνορα της διαχωρισμένης πόλης. Και στο καπάκι, μια σιωπηλή συγκρατημένη ή μια παγερή αδιαφορία για τα μελλούμενα. Για πόσο καιρό ακόμα θα αδιαφορούμε για τον έλεγχο της ζωής μας;

Μας βρίσκει αντίθετους η "λύση" κάποιων "αριστών φορέων" και κάποιων αυτόκλητων βελτιωτών της ζωής μας, που προτείνουν την μετεγκατάσταση των αθίγγανων σε μια υγειονομικά ακατάλληλη έκταση, αποκομμένη από κάθε κατοικημένη περιοχή. Μια τέτοια "λύση", μόνο επιπρόσθετα προβλήματα δημιουργεί, αφού συνεπάγεται την ολοκληρωτική κοινωνική απομόνωση-γκετοποίηση, ενώ παράλληλα επιβεβαιώνει, αλλά και εντείνει, την ύπαρξη κοινωνικού ρατσισμού, που, πέρα από τις βαρύγδουπες δηλώσεις περί του αντιθέτου, καθημερινά βιώνουν τόσο οι αθίγγανοι, όσο και άλλες κοινωνικές ομάδες.

Πιστεύουμε πως η μετεγκατάστασή τους κοντά στον υπόλοιπο πληθυσμό θεωρείται δίκαιη από όσους έχουν κάποιο στοιχειώδη σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα. Επιδιώκουμε την απαλλογή της κοινωνίας από προκαταλήψεις που αναπαράγουν και διακινούν το διαχωρισμό της κοινωνίας σε πολίτες πρώτης και δεύτερης κατηγορίας.

Εκάντο στους πλαστούς διαχωρισμούς που προωθεί η εξουσία, οπτόσσουμε την κοινωνική αλληλεγγύη

Σπουδαστική Πρωτοβουλία για τα Κοινωνικά Δικαιώματα

Αφίσσα που κυκλοφόρησε στις Σέρρες

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635), ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. (ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ.). • ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίστου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΝΑΥΤΙΛΟΣ" (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, Τηλ: 257.364) ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Η κόλαση μιας διαλυμένης κοινωνίας

Τη στιγμή που χρειάζεται οι μπάτσες να βγάλουν ανακρίνωσή ότι μόνο οι ίδιοι και όχι κανείς άλλος, είναι υπεύθυνοι για την τήρηση της «τάξης». Τη στιγμή που «αγανακτισμένοι πολίτες» ξεχνούνται μαζί να φάνε κάθε κόμοιο μετανάστη. Τη στιγμή που ο υπουργός δημόσιας τάξης απευθύνει ξεκάθαρα το μήνυμα: οπλιστείτε! Τη στιγμή που η Αθήνα ζώνεται από εκατοντάδες πάνοπλους μπάτσους με αλεξίσφαιρα γιλέκα και περισσή μαγκιά για να θεωρούν την πόλη δική τους.

Είναι προφανώς η στιγμή που μπορούν οι παπάδες να στείλουν μηνύματα αγάπης αναθεματίζοντας τους αλβανούς. Θεσσαλονίκη και Καστοριά. Η στιγμή που μερικές δεκάδες τσογλάνια κάνουν πορεία στους δρόμους της Ξάνθης επειδή η νομαρχία έδωσε άδεια ταξί σε έναν μειονοτικό. Είναι η στιγμή για ν' αφηθούν οι συγγερόι αλβανοκυνήγοι της Ικαρίας.

Και ακόμη χειρότερα είναι -πάνω απ' όλα- η στιγμή να βγει θεματοφύλακας της δικαιοσύνης η Ε.Σ.Η.Ε.: «...οι δημοκρατικοί πολίτες βρέθηκαν αυτές τις μέρες αιχμάλωτοι ενός ξενοφοβικού και ρατσιστικού παραληρήματος ορισμένων μέσων ενημέρωσης και μικρής μερίδας δημοσιογράφων». Υπάρχουν πάντα χειρότερα.

Τι θα πει αιχμάλωτοι; Αγριεμένοι ήθελαν να πουν. Το είδα Πέμπτη πρωί στη δουλειά και δεν το πίστευα. Νέοι άνθρωποι, με ξεφτισμένους μισθούς, που μόλις την προηγούμενη βδομάδα τους είχαν κλέψει 17 δισεκατομμύρια δολάρια με την υποτίμηση, να ωρύονται για τους «αλβανούς εγκληματίες».

Αν υπάρχει μια εικόνα που να μπορεί να γεννήσει την οργή, αυτή δεν είναι η εικόνα του βρικολάκα υπουργού δημόσιας τάξης. Ούτε η εικόνα του πάνοπλου μπάτσου. Ούτε οι πόλεις που γεμίζουν κάμερες. Ούτε οι περιωπλισμένοι του διαβόλου. Αν υπάρχει μία εικόνα που να μπορεί να γεννήσει την οργή, είναι η εικόνα των σελίδων των «προοδευτικών» ΜΜΕ. Αυτών που εργολαβικά ανέλαβαν την υπεράσπιση μας απέναντι στο ρατσισμό. Που σελίδα τη σελίδα κραυγάζουν: Μα τα πράγματα δεν είναι έτσι... Είναι η αποθέωση του κίτρινου τύπου. Γιατί ο πραγματικός κίτρινος τύπος δεν είναι τα παράθυρα που εκτελούν μετανάστες. Είναι οι πιο ύπουλοι και γλοιώδεις, αυτοί που σου σερβίρουν κάθε μέρα «εθνικές» τραγωδίες, αυτοί που χαίρονται για

τις επιτυχίες του ελληνικού κεφαλαίου (κεφάλαιο γαρ και οι ίδιοι), αυτοί που παρουσιάζουν τις δίκες των «αυτοαποκαλούμενων αναρχικών», αυτοί που λογοκρίνουν και διαστρέφουν τις ειδήσεις, όχι με τον μπαλτά αλλά με χειρουργικά χτυπήματα. Είναι αυτοί που, να, είναι προοδευτικοί, αλλά δε συμβαίνει τίποτε άλλο σ' αυτή τη χώρα από «εθνικά θέματα», οικονομία και εγκλήματα. Ούτε απεργίες, ούτε πορείες, ούτε οργή, ούτε αντίσταση, ούτε ελπίδα. Τίποτε από όλα αυτά δεν υπάρχει. Γιατί αυτοί είναι που θα καταφέρουν και το τελειωτικό χτύπημα, φωνάζοντας, να, βλέπετε; οι άλλοι είναι οι ρατσιστές. Εμείς τις τόσες δολοφονίες μετανάστών τις κάναμε και ολόκληρο μονόστηλο και βγάλαμε και οδηγό του μετανάστη. Ακολουθείστε μας γιατί εμείς είμαστε η αντίσταση. Διαβάστε μας. Και αγοράστε τα προϊόντα που διαφημίζουμε μαζί με τους ζαπατίστας.

Είναι η στιγμή που ο θάνατος έχει βγει σεργιάνι στους δρόμους αυτής της κοινωνίας. Ο θάνατος της ζωής μας, ο τόπος που συγκρούεται η θανάσιμη αγωνία της χαμένης ζωής του μικροαστού, μαζί με τη θανάσιμη αγωνία του κυνηγημένου μετανάστη. Και στη μέση εμείς. Και από πάνω, θάνατος μέσα στους θανάτους, η εξουσία. Και μια κάμερα και ένα πρωτοσέλιδο να καλύπτουν στιγμιότυπο το στιγμιότυπο την κόλαση μιας διαλυμένης κοινωνίας...

M.K.

Αναδημοσίευση από το πολύ ενδιαφέρον περιοδικό «Σκέψου την Αρχιτεκτονική» που εκδίδεται από ομάδα φοιτητών της Αρχιτεκτονικής Αθήνας. Το περιοδικό περιέχει κόμιξ, άρθρα για το άρμεγμα της αγελάδας, για τα καμαρίνια της Αρχιτεκτονικής, για την εκπαιδευτική αντιμεταρρύθμιση και άλλα πολλά.

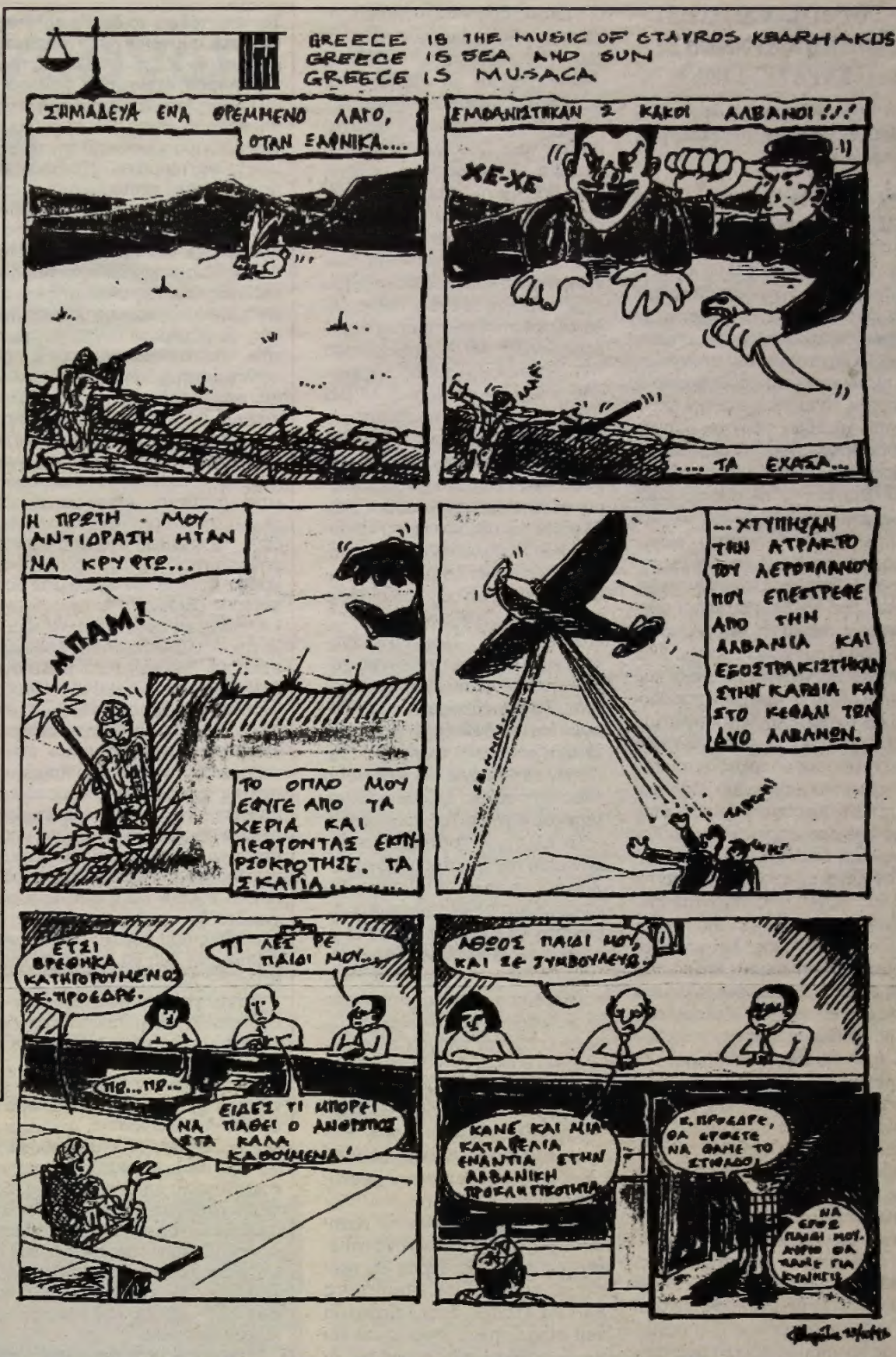
Εκδηλώσεις

★ Την Τετάρτη 1 Απριλίου στο υπόγειο της ΑΣΟΕΕ στις 6 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση που θα περιλαμβάνει συζήτηση για τις φοιτητικές εκλογές και για τους τρόπους παρέμβασης των αντιστασιακών, φοιτητών και μη, στα πανεπιστήμια και τις σχολές. Θα ακολουθήσει συναντία με τους Υλκό για το Τέλος, Γης Μαδιάμ, Birth Ward και Ωχρά Σπειροχαίτη. Η εκδήλωση διοργανώνεται από τη Συνεργασία Αντιστασιακών Φοιτητών, συλλογικότητα που απαρτίζεται από φοιτητές όλων σχεδόν των πανεπιστημίων της Αθήνας.

★ Την ίδια μέρα στις 7 μ.μ. στα γραφεία του Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου και Χάρτου, Καποδιστρίου 12 β' όροφος, πραγματοποιείται ανοιχτή συζήτηση με θέμα «να υποτιμηθούν τα κέρδη τους και όχι η ανάγκη μας. Διοργανώνεται από διάφορες συλλογικότητες εργαζόμενων.

★ Ο τούρκος αρνητής στρατεύσης Οσμάν Μουράτ Ουλκέ μεταφέρθηκε στη στρατιωτική «του» μονάδα του Μπιλεσίκι στις 26 Ιανουαρίου του 1998 για δεύτερη φορά, όπου και αρνήθηκε να φορέσει στρατιωτική στολή. Έπειτα μεταφέρθηκε στη στρατιωτική φυλακή του Εσκή Σεχίρ και του απαγγέλθηκε κατηγορία για «διαρκή ανυπακοή στο στράτευμα». Αυτή η δίκη τελείωσε στις 19 Μαρτίου και ο Οσμάν καταδικάστηκε σε 5 μήνες φυλάκιση. Υπολογίζοντας τον χρόνο της προφυλάκισης του από τα τέλη Ιανουαρίου, το δικαστήριο αποφάσισε να τον «απελευθερώσει». Τον «απελευθερώσαν» και τον μετέφεραν στο στρατολογικό γραφείο του Εσκή Σεχίρ. Εκεί αποφασίστηκε να μεταφερθεί στο Μπιλεσίκι κάτω από τον έλεγχο της στρατονομίας. Εκτιμάται ότι ο Οσμάν θα αρνηθεί και πάλι να φορέσει στολή, οπότε και θα μεταφερθεί ξανά στο Εσκή Σεχίρ με την ίδια κατηγορία τις επόμενες μέρες.

Ο Οσμάν αντιμετωπίζει όλον αυτό τον καιρό έναν φαύλο κύκλο, για μια και μόνη του ενέργεια: την άρνησή του να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία. Γι' αυτό και μόνο καταδικάζεται ξανά και ξανά από τα τουρκικά στρατοδικεία μέσα σ' ένα παράλογο δικαστικό σκηνικό. Μπορείτε να στείλετε μηνύματα αλληλεγγύης προς τον Οσμάν στην παρακάτω διεύθυνση στη φυλακή: Osman Murat Ulke 1. Taktik Hava Kuvvetleri Komutanligi Askeri Cezaevi Eskisehir

Μένω στην Αγία Παρασκευή. Στο Χαλάνδρι πήγαινα σχολείο και τα απογεύματα στον Χολαργό φροντιστήρια. Δούλενα ένα καλοκαίρι σ' ένα καφέ στα Βαλκάρια. Μια άνοιξη κούριε στα Μελλίσια. Στο Γέρακ σε συνεργεία. Από Παλλήνη πέρασα δυο-τρεις φορές για καμιά μπάλα και στα Γλυκά Νερά έκανα τους τρεις τελευταίους μήνες στο στρατό.

Λοιπόν, όλο και κάπου θα 'χουμε συναντηθεί: σχολείο, φροντιστήρια, σχολή, δουλειά, σεμινάρια ανεργίας, καφετέρια. Κάπου σε Ξέρσι. Κάπου σου θυμίζω. Κάπου έτσι αλλάξαμε και δυο κουβέντες. Αν και δεν είπαμε ποτέ αρκετά για όσα μας καίγανε καθημερινά. Στην κατάληψη στο σχολείο. Αλλά τα απογεύματα τρεχάλα στο φροντιστήριο. Προετοιμασία για τις εξετάσεις. Και 'γω πέρασα στη σχολή. Σκοπώσαμε πριν, σκιστήκαμε και μετά. Στις εξετάσεις και στις εξεταστικές. Και αν το άφησες το σχολείο από νωρίς. Για το μεροκάματο. Τα βράδια κανά σινεμά ή στο μπαρ. Και ύστερα στρατό. Και εγώ πήρα το πτυχίο. Σε ξαναβρήκα στις ουρές του ΟΑΕΔ και στα σεμινάρια ανεργίας. Αλλά ποτέ δεν το πιάσαμε το πρόβλημα από την καλή.

Πώς τόσο χρόνια, σ' όλες μας τις διαδρομές, αν και συναντηθήκαμε για λίγο ή πολύ, δεν αναρωτηθήκαμε: τι απ' όλα αυτά ήταν δική μας επιλογή; Για τι απ' όλα αυτά αποφασίσαμε εμείς και όχι άλλοι; Τι απ' όλα αυτά κάναμε όπως εμείς θέλαμε; Και πόσο ακόμα θα περιμένουμε, νομίζοντας άσχετα τα δικά μας προβλήματα απ' αυτά που ζει κάποιος άλλος, δίπλα μας, πάνω-κάτω στην ίδια μίσχρα. Για αυτό σου λέω. Κάποια αρχή πρέπει να γίνει. Να μιλήσουμε επιτέλους για όλα αυτά. Να βρούμε χρόνο και τόπο, να διεκδικήσουμε αυτά που θα έπρεπε να ορίζουμε. Για να μπορούμε από κοινού να δυναμώσουμε. Για να γίνει ένα ξεκίνημα.

Γι' αυτό και το στέκι. Γιατί θέλουμε ένα χώρο, όπου ό,τι θα κάνουμε θα είναι σύμφωνα με τις δικές μας επιθυμίες. Αλλά και όπου, υπεύθυνα, θα αναλαμβάνουμε το βάρος της πραγματοποίησης αυτών των επιθυμιών, συλλογικά, χωρίς προέδρους, γραμματείς και διοικητικά συμβούλια. Ένα στέκι όπου η επικοινωνία θα είναι άμεση και όχι σπασμένη. Όπου οι ανθρώπινες σχέσεις δεν θα θυμίζουν τη διδασκαλία από την έδρα, το χτύπημα του αφεντικού στην πλάτη, το σπρώξιμο στις ουρές για εύρεση εργασίας, τα ξενέρωτα ή τα ψαγμένα μπαρ.

Ένα στέκι σημείο εκκίνησης αλλά και απαραίτητος κρίκος για τη δράση που πρέπει επιτέλους να ξεκινήσει σ' αυτή την πόλη. Όλοι είμαστε, ή ήμασταν κάποτε, μαθητές ή φοιτητές, εργαζόμενοι ή άνεργοι. Αλλά όπως εδώ, στο στέκι, δεν είμαστε ούτε μαθητές ενός δασκάλου, ούτε υπάλληλοι ενός αφεντικού, ούτε πελάτες ενός καφενείου, έτσι ακριβώς πρέπει να συναντηθούμε και μέσα στην πόλη μας. Γιατί παρ' όλο που είμαστε μεταξύ μας και στο τέλος δεν θα ξεχωρίζουμε ο ένας τον άλλον από τις βιτρίνες και τα ΙΧ. Και έχουν μερικοί το θράσος, ενώ δεν ξέρουν ούτε καν το όνομα του γείτονα της διπλανής πόρτας, να λένε «Τελίσαμε ξένους». Ξένους εργάτες, μετανάστες δηλαδή. Όχι, αρκετά μα, έλεος. Όταν η αποξένωση βασιλεύει, ο ξένος είναι η λεία που βολεύει. Όπως συμβαίνει και με τους γηγενείς τοιγυρνούς στα Πευκόδικα και αλλού.

Εμείς λέμε πως όλ' αυτά μας καίνε. Γιατί η ίδια η πόλη μας γίνεται ολόένα και πιο ξένη. Και λέμε ότι θέλουμε την πόλη και δεν αρκούμαστε στο στέκι. Δεν θέλουμε ένα στέκι-παράδεισο μέσα στην κόλαση αυτής της πόλης. Για μας πρωτεύει η πόλη. Να την περπατήσουμε, να σταθούμε, να μιλήσουμε, να πολεμήσουμε, να την αλλάξουμε. Να την κάνουμε όλη ένα στέκι. Να ζήσουμε!

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγίας Παρασκευής
Μεταξύ 17 και Σίφνου
(Πίσω απ' τη διασταύρωση Χαλάνδριου και Γαρντιού)

Αλφα

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 127

ΕΚΔΟΤΗΣ: «ΑΛΦΑ» Α.Μ.Κ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 17-19
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μ.μ.

ΤΗΛ. - FAX: (01) 38.43.950
E-mail: alfaparc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΗΛΩΣΗ ΟΛΙΚΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

του "στρατεύσιμου" Γιώργου Κα-
λαϊτζή προς το στρατολογικό
γραφείο Σερρών

Την Τρίτη 24 Μαρτίου 1998 με καλέσατε να καταταγώ υποχρεωτικά στις τάξεις του ελληνικού στρατού. Επιστρέφω το δελτίο κατάταξης και δηλώνω δημόσια ότι αρνούμαι με οποιονδήποτε τρόπο να υπηρετήσω το στρατιωτικό μηχανισμό. Οι μηχανισμοί του στρατού επιτελούν για εκατοντάδες χρόνια επιτυχώς το έργο τους, την μετατροπή χιλιάδων νέων σε υποψήφιους δολοφόνους. Ο στρατός διδάσκει τον φόνο, την καταπίεση, τη βία. Στοχεύει στην ομοιομορφία των αναλώσιμων φαντάρων και στην εντρύφηση τους στον εθνικισμό, στο ρατσισμό και στο μιλιταρισμό. Η διαδικασία αυτή αναπτύσσεται, δρα και δημιουργείται σύμφωνα με κάποια ιδεώδη που ανενδοίαστα έχουν γίνει παραδεκτά και κατοχυρωμένα στην ελληνική κοινωνία. Μέσα σ' αυτή την παράδοση και αντιφατική λειτουργία του πολιτισμού μας ο παραλογισμός της χρεϊώδους ύπαρξης αυτού του οργανωμένου μηχανισμού δολοφονίας και η συνέπεια της πραγμάτωσης των δραστηριοτήτων του δεν προκαλεί έκπληξη. Η κοινωνία απεργάζεται με σχολαστικότητα τις ηθικές αρχές της, έχοντας δημιουργήσει το φίλτρο της απόλυτης ηθικής έννοιας. Αυτή η διδασκαλική ηθική της κοινωνίας, αυτός ο κανόνας κοινωνικής συμπεριφοράς απορρίπτει εξολοκλήρου κάθε εκδήλωση βίας των νέων, αλλά από την άλλη μισοδοτεί τον στρατιωτικό μηχανισμό για την ποιοτική αναβάθμιση των φονικών μηχανισμών. Και όταν μιλάμε για την κοινωνία που προωθεί αυτό τον παραλογισμό -που πλέον έχει γίνει βίωμα- εννοούμε το σύνολο των ανθρώπων που συμβιώνουν σ' ένα τόπο και έχοντας κάνει μια στοιχειώδη ανάλυση των καταστάσεων και μια κατανομή των ευθυνών, ευαγγελίζεται μια θεώρηση όπου στρατό κρίνεται αναγκαίος. Ο στρατιωτικός πολιτισμός (η λέξη δε διατηρεί εδώ την έννοια της), δηλαδή, δεν είναι απλά μια βασική πτυχή του κράτους, ένας ακραίος μηχανισμός ή ένα δεκανίκι της κυριαρχίας. Το κοινωνικό σύνολο υπονομεύει το ίδιο την ελευθερία του, οι ηθικές του αρχές γίνονται αποδεκτές με σχετικότητα και εξαιρέσεις. Ο στρατός εμπεδώθηκε σαν η άμυνα της κοινωνικής ομάδας, ενώ είναι φανερό -και ταυτόχρονα, αναγκαίο της ύπαρξής τους- η εξέφανση των στρατοκρατών, κάνοντας μία αναγωγή στο παρελθόν, να παραστήσουν σε βάρος της κοινωνίας και να επινοήσουν εχθρούς. Να υπερασπίσουν τα ταξικά τους και, εντέλει, να καταστειλουν κάθε ανατρεπτική κοινωνική δυναμική (Πολυτεχνείο '73). Και αυτό θα είναι άληκτο όσο αυτές οι βλακώδεις ηθικές αρχές της κοινωνίας επιτρέπουν, μαζί με το στρατό, και τη σχετικότητα των εφαρμογών τους. Ο στρατιωτικός κατασταλτικός μηχανισμός συνεχίζει να δημιουργεί στρατιωτικές μηχανές, αναλώσιμους φαντάρους-βορά σε μια επικείμενη πολεμική σφαγή συμφερόντων και μόνο. Επίσης, συνεχίζει να δημιουργεί πλαστούς διαχωρισμούς, όπως πατρίδες και έθνη, που έχουν ως σκοπό να αποσπάσουν την συνείδηση της κοινωνίας και την εθνική ομοψυχία, για να καλυφθούν οι κοινωνικές και ταξικές ανισότητες.

Ο στρατός δρα καταλυτικά σαν αναμορφωτής της προσωπικότητας του στρατευμένου, με μεθόδους που επιχειρούν να υποκαταστήσουν τις πραγματικές ανάγκες των νέων και να συντρίψουν τις αντιστάσεις τους, όσες έμειναν μετά το σχολείο, την παραπληροφόρηση των ΜΜΕ και την οικογένεια. Ο εκμηδενισμός της προσωπικότητας, το δίκαιο του ισχυρού, η πάταξη κάθε έννοιας ιδιαιτερότητας, ο ανταγωνισμός και η καθυπόταξη του στρατευμένου σε ένα ολοκληρωτικά ισοπεδωτικό σύστημα είναι η αναπαραγωγή και η ισχυροποίηση του στρατιωτικού τύπου οργάνωσης, που έχει ως βασικά δομικά στοιχεία τα παραπάνω. Φυσικά, όταν μιλάμε για το στρατό, δεν αναφερόμαστε μόνο στην υποταγή που επιβάλλει. Στις συνθήκες που διαμορφώνονται παγκοσμίως (και στην Ελλάδα) και στη νέα τάξη κυριαρχίας που επιβάλλεται ο στρατός έχει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ο ελληνικός στρατός ως συνδιαμορφωτής των διεθνών εξελίξεων καταδεικνύεται ως το δυνατότερο εξουσιαστικό κέντρο και το πιο σημαντικό χειραγωγικό μέσο του ελληνικού κράτους. Τα παραδείγματα παρεμβάσεων του στο διεθνές γίνεσθαι αρκετά: η αποστολή ελληνών στρατιωτών στη Βοσνία και στη Νότια Αλβανία, η συμμετοχή του στον πόλεμο του Κόλπου, στη Σομαλία κ.α.

Το ελληνικό κράτος εκμεταλλεύόμενο την απόσταση της κοινωνίας από τα πολιτικά γεγονότα δημιουργεί εστίες θερμών επεισοδίων όπου τα συμφέροντα του το επιβάλλουν. Η κατά περιόδους ελληνο-τουρκικές συγκρούσεις και η κάθε φορά κρίση που προκύπτει δημιουργείται για τον έλεγχο του Αιγαίου και τον πλουτοπαραγωγικών του πηγών. Οικονομικοί ανταγωνισμοί των 2 κεφαλαίων που θα την πληρώσουν χιλιάδες αθώοι φαντάροι, Έλληνες και Τούρκοι. Ένα λουτρό αίματος για να προασπίσουν τα συμφέροντα των αφεντικών τους.

Σαν αναρχικός κρίνω την άρνηση στράτευσης ως αυτονόητη ενέργεια ενός ελεύθερου και σκεπτόμενου ανθρώπου. Αρνούμενος να συμμετάσχω στην λειτουργία του στρατιωτικού μηχανισμού και να συνεργήσω στον σκοπό της υπαγωγής του στην υπεράσπιση και την διαιώνιση της κυριαρχίας του κράτους. Την ομοιομορφία, την ιεραρχία, την ρουφιανιά, την υποταγή, το γλείψιμο, την βία και την επιβολή της δεχτούν οι «σειρές» που πάνε και έρχονται στα στρατόπεδα. Εγώ ποτέ. Παλεύοντας για μια ελεύθερη κοινωνία χωρίς εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους, εντάσσω την Άρνηση Στράτευσης στην κοινωνική δράση μου. Με την ενέργεια μου αυτή εκφράζω την αλληλεγγύη μου σε όλους τους αρνητές στράτευσης.

Προς τους «αξιότιμους» κυρίους Σούσουρο και Τσαακίδη, Σίγουρα η δήλωση αυτή θα σας ξαφνιάσει. Σαν αντισυνταγματάρχης και σαν υπολοχαγός θαχετε συνηθίσει στην υποακοή χιλιάδων νέων προς τα αφεντικά σας. Υπάρχουν όμως ακόμα άνθρωποι που σκέφτονται και δρουν ακολουθώντας την συνείδηση τους και αγαπώντας την ζωή, που εσείς και οι ανώτεροι σας την κάνετε μια γλοιώδη επιβίωση.

«Σε περιόδους μαζικής επαναστατικής επιστράτευσης η κατάταξη μου στον ελληνικό στρατό θα κριθεί ως πράξη εσχάτης προδοσίας»

Ένα λιθαράκι του παγκόσμιου
εσωτερικού εχθρού.

Σας επιστρέφω το δελτίο κατάταξης που μου αποστείλατε, σύμφωνα με το οποίο υποχρεούμαι να παρουσιαστώ σ' ένα από τα κέντρα σας εθνικού αυτοματισμού, έχοντας να δηλώσω τα εξής:

Ο Θεός (σαν η μεταφυσική υπέρτατη αντανάκλαση της ανθρώπινης αδυναμίας και υποταγής) έχει πεθάνει συντρίμμενος από την επιθυμία για ζωή. Κι όμως το φάντασμα του εξακολουθεί να στοιχειώνει τα σκληρά μυαλά εκατομμυρίων οπαδών του.

Το Κράτος (σαν η πολιτική οργανωτική έκφραση της επιβεβλημένης θέλησης μιας μειοψηφίας στην πλειοψηφία, συντηρούμενο από το άθροισμα της βίαιης καταστολής κάθε προσπάθειας αντίστασης στις επιλογές του, της αποδοχής και ανοχής των υπηκόων του, καθώς και της μερικότητας της αμφισβήτησής του εκ μέρους των τελευταίων) έχει αποκαλύψει κάτω από τα φώτα της κριτικής την αντανάκλαση ολοκληρωτικής φύσης του, την άπληστη βαναυσότητα που επιτάσσει η κίνηση και εξέλιξη του προς αυτό που αποτελεί τη βαθύτερη ουσία και τον απώτερο στόχο του, την καθολική υποταγή κάθε πλευράς της ανθρώπινης ζωής στον άμεσο έλεγχο του.

Ωστόσο, ο μύθος της αναγκαιότητάς του και η αναγκαιότητα του μύθου του εξακολουθούν να καθορίζουν την ανθρώπινη συμπεριφορά και να εγκλωβίζουν την επιθυμία ανάμεσα στην αλλοτρίωση του εμπορεύματος και την μαζοχιστική απαίτηση ασφαλείας κάτω από την αιγίδα μιας όσο το δυνατόν ισχυρότερης εξουσίας.

Ο πόλεμος που πρέπει να κερδηθεί έχει να κάνει με την απελευθέρωση της επιθυμίας από τα εξουσιαστικά και καταναλωτικά τσάμπα στην αναζήτηση και διαμόρφωση του δικού της κόσμου, όπου θα καταργήσει το χρήμα, το εμπόρευμα, την ατομική ιδιοκτησία, το Κράτος, και θα εγκαθιδρύσει την κοινωνία των ελεύθερων συνεργαζόμενων ομοσπονδοποιημένων κομμουνίων του Κόσμου. Καμία υπόσχεση παραδεισίου ευτυχίας δεν απαντάμε εδώ, παρά μόνο την απαίτηση πραγματικής ελευθερίας, της οποίας τον πιλούτο σήμερα μονάχα μέσα από την ονειρική διάσταση κατά τη διάρκεια του ύπνου μπορούμε να προσεγγίσουμε. Εκεί όπου κάθε νόμος και φραγμός παύουν να ισχύουν και η φαντασία ανακαλύπτει τις παιγνιώδεις δυνατότητες της αέναης διαστολής της, δυνατότητες που μονάχα η απελευθέρωσή τους στην καθημερινή ζωή θα επιτρέπει την ανάδυση της ανθρώπινης πληρότητας.

Για να πραγματοποιήσουμε την «ονειρική» πραγματικότητα θα πρέπει πρώτα να την ονειρευτούμε. Εδώ συναντάμε ξανά την ουτοπία όχι σαν ιδανικό, αλλά σαν αναγκαιότητα.

Η θρησκεία σαν πρόγονος των ιδεολογιών, εξηγώντας και ορίζοντας τον προορισμό του ανθρώπου μέσα από την αλυσίδα των αφαιρέσεών της, και ο εθνικισμός σαν συγγενές μεταφυσικό ιδεολόγημα της ι-διατερότητας και ανωτερότητας κάποιων φυλών με επιβεβλημένα από την κεντρική εξουσία κοινά χαρακτηριστικά (κυρίως γλώσσα και θρησκεία), κατάφεραν από κοινού σαν παραπετάσματα ψευδοεπνότητας να αποσπασουν τους ανθρώπους από την πραγματικότητα της δουλικής τους θέσεως και να τους στρέψουν στην υπεράσπιση του ύψιστου ιδανικού, του πανίσχυρου κράτους των εθνικώς αμεινών και πειθήνια πιστών υπηκόων.

Η τέχνη σαν μέσο έκφρασης επιθυμιών και δημιουργίας καινούριων, σαν κίνηση κατάφρασης που μας ε-

νώνει με τον κόσμο καταλύοντας τους διαχωρισμούς ανάμεσα σε λογικό και συναισθηματικό, αισθητικό και πολιτικό, ατομικό και συλλογικό, επειδή μαζί με τον έρωτα και την επιθυμία για εξέγερση αποτελούν τις σφοδρότερες καθολικές και σαγηνευτικότερες εκφάνσεις της ανθρωπότητας, όντας επαναστατικά ενοποιητικές, αντίθετες εκ φύσεως σε κάθε μορφή οριοθετήσεων και συμβιβασμών, μπορούν να αποτελέσουν (σε μια εποχή όπου έχει διαφανεί η χρεοκοπία συσπειρώσεων γύρω από οικονομικές διεκδικήσεις σε μια πολυεπίπεδη και με ασαφή όρια διαστρωματωμένη κοινωνία) τους πόλους μιας συνάντησης και μιας ένωσης ατόμων που θα διεκδικούν την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας ενάντια σε κάθε λογής καταναγκασμούς και ετερονομίες.

Η εξουσία κατανοώντας τον κίνδυνο που οι έμφυτες αυτές ανθρώπινες τάσεις αποτελούν για την επιβίωση της προσπάθειας συστηματικά να τις διαστρέψει και να αλλοιώσει τη χαρακτήρα τους μετατρέποντας την τέχνη σε εμπόρευμα, σε μέσο προπαγάνδωσης των αξιών της και προωθώντας την αντίληψη ότι η ανάπτυξη της μόνο εις βάρος και εκτός της πραγματικής ζωής μπορεί να επιτευχθεί. Συνακόλουθα ευνοεί τον έρωτα μέσα από την προώθηση του θεσμού της οικογένειας, τον εξαυλώνει μετατρέποντάς τον σε αλληλοαυτανεξίχμενες εικόνες ενώ ταυτόχρονα τον καταδικάζει στη χειρότερη φτώχεια υποβιβάζοντάς τον στο επίπεδο της απλής σωματικής εκκένωσης. Η ανάγκη του ανθρώπου να αντιδράσει στην υποτέλεια και τον καταναγκασμό, θρυμματίζεται σ' εκατοντάδες θραύσματα ψευδοαναλύσεων ειδικών και πανεπιστημιακών της συναισθήσεως καθοδηγείται σε κανάλια ακίνδυνα για το σύστημα, έτσι ώστε χιλιάδες άνθρωποι ν' αγωνίζονται, να καταναλώνουν δράση, σκέψη και πάθος για να σώσουν από την εξαφάνιση το τάδε είδος καταστράδης ή η επιτύχουν την αποφυλάκιση της μπέμπει στερ που κατά λάθος έπνιξε ένα μωρό.

Επιβάλλεται να γίνουμε όλοι καλλιτέχνες, να επανακοινωνικοποιήσουμε τον έρωτα, να οργανώσουμε την αντίστασή μας απαιτώντας το απόλυτο. Να διαδώσουμε την ανυπακοή σε κάθε πλευρά της ανθρώπινης ζωής που χειραγωγείται και ενάντια σε κάθε θεσμό που σκοπό έχει τη συντήρηση και διαιώνιση αυτού του μοντέλου κοινωνίας.

Ένας απ' αυτούς θεσμούς είναι και ο στρατός, μηχανισμός υπεράσπισης των συμφερόντων της αστικής τάξης απέναντι σε άλλα ανταγωνιστικά Κράτη και απέναντι στην κοινωνική αντίσταση που αναπτύσσεται στο εσωτερικό του Κράτους. Είναι ο μηχανισμός που συμπληρώνοντας την υποχρεωτική εκπαίδευση καλλιεργεί την εθνική ταυτότητα, τρέφει τον μιλιταρισμό, το σωβινισμό, εξοικειώνει τους νέους στην πειθαρχία και υπακοή σε μια παράλογη εξουσία προετοιμάζοντάς τους για τη μελλοντική τους θέση του γρναζιού στην τεράστια, εφιαλτική καπιταλ-μηχανή που αναπαράγει τον εαυτό της.

Σαν αναρχικός αρνούμαι να υπηρετήσω με οποιονδήποτε τρόπο ένα τέτοιο τρομοκρατικό θεσμό, δε δέχομαι ότι έχω οποιαδήποτε υποχρέωση απέναντι στο Κράτος, και ο μοναδικός πόλεμος στον οποίο επιθυμώ να πάρω μέρος είναι ο κοινωνικός-ταξικός ή στοχεύει στην κατάργησή του και στην ανατολή ενός κόσμου κοινωνικής δικαιοσύνης, ισότητας και ελευθερίας.

Κρήτη, Μάρτης 1998,
Μιχάλης Αλπαντάκης

Ένα σχόλιο για την άρνηση στράτευσης

Ένας Ολικός Αρνητής Στράτευσης με την άρνηση του στο στρατό και με την εξήγηση των λόγων που τον οδήγησαν σ' αυτήν δημόσια εντάσσει τον εαυτό του σε ένα ευρύ κίνημα παγκοσμίως ολικών αρνήσεων και θεωρείται ως φορέας μιας πολιτικής στάσης και πολιτικής ανυπακοής που η δυναμική της ξεπερνάει την προσωπική στάση καθίσταται κινηματική πρακτική που μπορεί να επηρεάσει το κοινωνικό γίνεσθαι. Η ολική άρνηση καθοδηγούμενη από μια ελεύθερη συνείδηση είναι αντικειμενικά ο πιο δυναμικός και ξεκάθαρος τρόπος για να αρνηθεί κάποιος τον στρατό. Αρνούμενος όμως κάποιος να στρατευθεί και βγαίνοντας κιάλας να το δηλώσει πρέπει να είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει την αντίδραση και την καταστολή της άλλης πλευράς. Του κράτους και του οργανωμένου δολοφονικού μηχανισμού, τον στρατό.

Δείχνοντας εμείς σαν αρνητές την ιδεολογικοπολιτική μας εμβέλεια με την δήλωση ο στρατός θα δείξει σύντομα την δική του κατασταλτική του εμβέλεια. Που για όσους δεν γνωρίζουν - και οδηγούνται στην ανυπακοή με μια απλουστευτική λογική ή κρίνοντας γεγονότα και καταστάσεις με ανορθόλογα κριτήρια όπως και το τι εστί κράτος και τη δύναμη διαθέτει - σημαίνει πολλές ποινικές περιπέτειες που πάντα εκδιπλώνονται προς απρόβλεπτες καταστάσεις. Οι όροι των σχέσεων μεταξύ αντιπαλεουσμένων αντιστρεφόμενων από το ιλαρό της στιγμής που σαν αρνητές γράφουμε το κείμενο μας ως την στιγμή που θα βρεθούμε κλειδωμένοι σε ένα μπουντρούμι, σαν προδότες. Οι πραγματικότητες του πολιτικού χώρου μας θα χάσουν το κύρος τους, οι επαναστατικές μεγαλοστομίες θα αποσιωπηθούν καθώς ο πανικός της μοναξιάς και της απομόνωσης θα εμφανίζεται μαζί με τους στρατονόμους που θα εκδηλώσουν το μίσος τους για αυτόν τον οικτρά μειοψηφικό που τόλμησε να ορθώσει το ανάστημά του στην «πα-

τρίδα». Η ολική άρνηση στράτευσης δεν είναι κάτι απλό. Έχει τις πολλές και σοβαρές της συνέπειες, που για ορισμένους μάλιστα ήταν οριακές και σωματικές και ψυχικές. Όποιος δηλώνει άρνηση αν συλληφθεί οι δοκιμασίες που θα περάσει μπορεί να αγγίξουν προκλητικά τα όρια της ανθρώπινης αντοχής. Ο επερχόμενος αρνητής στράτευσης πρέπει πρώτα να το έχει σκεφτεί πολύ σοβαρά, μη βρισκόμενος σε καμία διανοητική αταξία ή υπαρξιακή σύγχυση, όχι για να «πουλήσει μούρη», όχι γιατί «κάνουν και οι άλλοι», ως έχουμε όλοι υποψιν μας ότι προβλήματα λόγω άρνησης που δεν θα παρουσιαστούν σε χρόνια μπορεί να παρουσιαστούν σε μια στιγμή. Ας ελπίσουμε το καλύτερο αλλά ας προετοιμαζόμαστε για το χειρότερο.

Αν είναι επίσης όποιος αρνείται τον στρατό να εγκαταλείψει τις δραστηριότητες του καλύτερα να πάρει τρελόχαρτο. Όποιος δεν αισθάνεται ικανός να «τραβήξει» την ανυπακοή του ως το τέλος, το σύνδρομο μανιοκαταθλιπτικών τάσεων είναι η καλύτερη επιλογή (αυτό δεν είναι καθόλου ειρωνικό). Αν ο αρνητής αποσκοπεί στην προσωπική ηρωοποίηση χρησιμοποιώντας αυτή την πρακτική κάνει μεγάλο λάθος αφού έτσι είναι προϊόν επιτηδευμένης και αφελέστατης σκέψης, κάτι που στην υπόλοιπη ζωή του να το πληρώσει ακριβά. Για κάποιους τα παραπάνω γραφόμενα ίσως τους εισάγουν στο χώρο του αυτονόητου. Κάποια γεγονότα όμως δείχνουν ότι τίποτα δεν είναι αυτονόητο. Για να κατακτηθεί το αυτονόητο σε τέτοιες επιλογές ζωής χρειάζεται ανθρώπους που κατόπιν ώριμης σκέψης είναι έτοιμοι να επωμιστούν το κόστος, όσο για την αλληλεγγύη για άτομα που φυλακίζονται για αυτή τους την πρακτική στους καιρούς του ατομισμού, του φιλοταμαρισμού και του ωχαδελφισμού (εντός και εκτός των τειχών του κινήματος) για τον γράφοντα. Η εθελοντική σύλληψη ομάδας αρνητών που μαζί με τον συλληφθέντα θα διεκδικήσουμε την ελευθερία του και την δικιά μας και θα υπερασπιστούμε την επιλογή μας με όλα τα μέσα.

Γ. Καλ. Αθήνα

Το κίνημα των ανέργων στη Γαλλία

Οι κινητοποιήσεις των ανέργων στη Γαλλία σηματοδοτήθηκαν από ριζοσπαστικές ενέργειες, παρά τις μικρές τους δυνάμεις (στην αρχή τουλάχιστον). Παράλληλα με τις υλικές διεκδικήσεις για άμεση ενίσχυση 3.000 φράγκων οι άνεργοι έθεσαν ολόκληρη τη γαλλική κοινωνία προ των ευθυνών της. Προερχόμενοι από τη βάση, εξέφρασαν με τα αιτήματα και την οργή τους τις ανησυχίες και τις ελπίδες τους και ταρακούνησαν το λήθαργο της αριστεράς. Μιας αριστεράς που προσπάθησε να εφαρμόσει την ίδια τακτική με αυτή των κινητοποιήσεων των αυτοκινητιστών και των χωρίς χαρτιά, να καλέσει δηλαδή στην «επιστροφή στην ομαλότητα». Μόνο που εδώ η ομαλότητα - η θέση εργασίας - δεν υπήρχε. Η καθημερινότητα εκατομμυρίων ανέργων, αλλά και της πλειονότητας των εργαζομένων παραμένει η ίδια.

Το κίνημα επανασυνδέεται με την άμεση δράση και προτάσσει το ανθρώπινο μπροστά από τους οικονομιστικούς λόγους, απ' όπου κι αν προέρχονται αυτοί: τη δεξιά την αριστερά ή την άκρα αριστερά. Σε πολλές περιπτώσεις οι άνεργοι, και λόγω της κοινωνικής τους κατάσταση, έρχονται σε ρήξη με τα παραδοσιακά σχήματα του συνδικαλισμού: συντεχνιακή αντίληψη, απεργία, διαπραγμάτευση, επιστροφή στη δουλειά...

Παρά τη σιωπή των μέσων μαζικής ενημέρωσης, οι συλλογικότητες των ανέργων διεξήγαγαν τον αγώνα τους με ενέργειες που ήταν ριζικά διαφορετικές από αυτές των παραδοσιακών κοινωνικών κινημάτων: νομαδικές καταλήψεις διαφόρων δημόσιων χώρων, «αυτο-εκπτώσεις» στα σούπερ μάρκετ και τα εστιατόρια (μειώσεις τιμών που καθορίζονται από τους ίδιους τους ανέργους), επιτάξεις, καταγγελίες των δικαστικών κλητήρων και της τράπεζας Credit Lyonnais, αγορές φτωχών.

Οι ενέργειες αυτές, που πραγματοποιήθηκαν σε πολυάριθμες πόλεις, οργανώθηκαν από μικρές δυναμικές ομάδες των 30 έως 150 ατόμων. Οι γενικές συνελεύσεις αποτελούσαν τον προνομιακό χώρο λήψης των αποφάσεων. Το φαξ, το μινιτέλ και το ιντερνέτ επέτρεψαν την αμοιβαία ενημέρωση για τις κι-

νητοποιήσεις, ενώ στη Βρετανία και τις νοτιοδυτικές περιοχές οργανώθηκαν συντονιστικά των συλλογικοτήτων των ανέργων, ανεξάρτητα από τους μηχανισμούς των ενώσεων και των συνδικάτων. Ανάλογα με την πρακτική, εξελίχθηκε και ο λόγος: έτσι, για παράδειγμα, στους δύο χώρους συνελεύσεων των ανέργων του Παρισιού, το Jussieu και το «Maison des Ensembles», τέθηκε υπό αμφισβήτηση η αναγκαστική μισθωτή εργασία.

Ακολούθησε η αστυνομική και δικαστική καταστολή, που κατέστη δυνατή λόγω της αποσιώπησης από τα μ.μ.ε. και χρησίμευσε ως προειδοποίηση στους πιο «ανήσυχους» του κινήματος, προκειμένου να ησυχάσουν τα πράγματα ενόψει των περιφερειακών εκλογών.

Το κίνημα εμφανίστηκε να συγκροτείται ουσιαστικά από τέσσερις οργανώσεις: AC, CGT-ανέργων, MNCP και APEIS, ενώ εξαφανίστηκαν μια σειρά από πολύ δραστήριες ενώσεις και αυτόνομες τοπικές συλλογικότητες. Έτσι, επίσημα δομή του κινήματος δεν ήταν πάντοτε οι άνεργοι, ιδιαίτερα για την AC (Δράση ενάντια στην ανεργία) που σε αρκετές πόλεις μέλη της ήταν κυρίως συνδικαλιστές. Από την άλλη πλευρά, η CGT βιάστηκε να δημιουργήσει σχήματα «ανέργων» που εμφανίζονταν στις διαδηλώσεις και στη συνέχεια εξαφανίζονταν, ενώ η MNCP και η APEIS με τα στρατευμένα μέλη τους είχαν δύναμη σε πολύ συγκεκριμένες πόλεις.

Όσο κι αν προσπάθησαν οι οργανώσεις αυτές να «πλαισιώσουν» τους ανέργους και να εμφανιστούν ως εκπρόσωποί τους, ο αγώνας αυ-

τός υπήρξε ένα κίνημα ανέργων και προσωρινών και τίποτε άλλο, ανθρώπων δηλαδή που έχουν μαζικά ένα συγκεκριμένο είδος σχέσης με τη μισθωτή εργασία και την αγορά εργασίας.

Σημαντική υπήρξε η παρουσία ομάδων του ελευθεριακού και αναρχικού χώρου (SCALP, NO PAS-SARAN, CNT, FA) σε πορείες και καταλήψεις στη Rennes, τη Λυών, την Τουλούζη και το Παρίσι, όπου εξέφρασαν την πολιτική τους βούληση τόσο στην πράξη όσο και στη θεωρία, καταφάσκοντας στην πραγματικότητα και εγκαταλείποντας την απλή κριτική των μηχανισμών.

Ο αγώνας των ανέργων ξεπέρασε τα όρια του εφικτού, όταν, για παράδειγμα, εκατοντάδες άτομα μοιράστηκαν ελεύθερα τα «αγαθά» των σούπερ μάρκετ, όταν εκατοντάδες χώροι παρέμειναν κατειλημμένοι μέρα και νύχτα... Κι όλα αυτά χάρη στην αποφασιστικότητα και τη θέληση ενός κοινωνικού κινήματος που μπορεί να μην ήταν τόσο ισχυρό αριθμητικά, αλλά που αποτέλεσε μια νέα πραγματικότητα μέσα στην κατάρρευση των εργατικών αγώνων. Μπορεί ο Δεκέμβρης του 1995 να υπήρξε ευτυχής για εκατομμύρια εργαζομένων, που ξαναπήραν τους δρόμους, αλλά τώρα μερικές χιλιάδες ανθρώπων τόλμησαν να κάνουν αυτό που τους απαγόρευε για δεκαετίες η γαλλική δημοκρατία.

Πηγή: *Courant Alternatif*
Φεβρουαρίου - Μαρτίου

Επιμέλεια: Ε.Π. Αθήνα

Νάντη, 17 Γενάρη: Να μοιράσουμε τον πλούτο. Να ζήσουμε διαφορετικά με ή χωρίς δουλειά.

Σύντομο χρονικό των κινητοποιήσεων

Δεκέμβρης

- 4: Κατάληψη επτά γραφείων του OAEΔ στην Bouches-du-Rhône.
- 15: Κατάληψη του γραφείου του OAEΔ στο Arras.
- 16: Έναρξη της εβδομάδας κοινωνικής έκτακτης ανάγκης που κηρύσσεται από τις ενώσεις ανέργων/προσωρινών.
- 17: Κατάληψη της πυραμίδας του Λούβρου.
- 18: Κατάληψη του κοινοτικού κέντρου κοινωνικής δράσης στο Μπορντώ, του γραφείου του OAEΔ στο Saint Etienne du Rouvray, του χρηματιστηρίου της Μασσαλίας.
- 22: Νέες καταλήψεις γραφείων του OAEΔ στις πόλεις Montbéliard, Le Havre, Harfleur και Arras.
- 24: Βίαιη εκδίωξη των καταληψιών από το δημαρχείο της Μασσαλίας. Διαδηλώσεις στο Παρίσι. Καταλήψεις σε 15 γραφεία του OAEΔ.
- 29: Καταλήψεις γραφείων του OAEΔ στις πόλεις Champigny, Poissy, Petit-Quevilly. Μπλοκάρισμα των τρένων για τρεις ώρες στο Châtelleraulit. Στο Arras οι διαδηλωτές καταστρέφουν την είσοδο του δημαρχείου.
- 30: Κατάληψη του κέντρου κοινωνικής δράσης στο Παρίσι.
- 31: Επίταξη του εστιατορίου Fouquet's στο Παρίσι.

Γενάρης

- 2: Κατάληψη του κοινοτικού κέντρου κοινωνικής δράσης στη Νάντη. Κατάληψη του γραφείου του OAEΔ στο Bourges.
- 5: Νέες καταλήψεις στα γραφεία του OAEΔ στη Νάντη και στη Λιλλ, στο γραφείο κοινωνικής βοήθειας στο Partis, μπλοκάρισμα τρένων στη Νάντη.
- 6: Καταλήψεις γραφείων του OAEΔ στις πόλεις Lille, Roubaix, Vannes, Elbeuf, Montpellier, Alençon, Metz, Dole και Montbéliard.
- 7: Πρώτη μέρα πανεθνικών διαδηλώσεων με τη συμμετοχή περισσότερων από 120.000 διαδηλωτών. Νέες καταλήψεις στη Angoulême, το Poitiers, τη Rennes, το Παρίσι και τη Λιμόζ.
- 8: Νέες καταλήψεις στη Besançon, το Montpellier, το Lorient, τη Λυών, τη Rennes, τη Μασσαλία και το Παρίσι.
- 9: Κατάληψη του εμπορικού επιμελητηρίου στο Metz και ενός κέντρου κοινωνικής δράσης στην Caen.
- 10: Εκδίωξεις από 20 κατειλημμένους χώρους, σε αρκετές περιπτώσεις με τη βία, στις πόλεις Metz, Νάντη, Arras, Γρενόμπλ, Poissy, Λιμόζ, Μασσαλία κ.τ.λ. Νέες καταλήψεις στη Λυών, το Cherbourg, το Auch, τη Besançon, όπου κρατείται για κάποιες ώρες ένας βουλευτής του σοσιαλιστικού κόμματος.
- 11: Εκδίωξεις από κατειλημμένους χώρους στη Νάντη και το Παρίσι.
- 12: Νέες καταλήψεις στην Nancy, το Cherbourg, το Στρασβούργο, την Τουλούζη, τη Νάντη, τη Λιμόζ, τη Reims, τη Λιμόζ κ.τ.λ. Τη μέρα αυτή πραγματοποιούνται 34 καταλήψεις σε διάφορες πόλεις ολόκληρης της Γαλλίας.
- 13: Δεύτερη μέρα πανεθνικών διαδηλώσεων με τη συμμετοχή 76 διαμερισμάτων. Νέες καταλήψεις στο Arras, τη Reims, τη Λυών, τη Νάντη, την Τουλούζ, το Παρίσι κ.τ.λ.
- 14: Καταλήψεις στο Μπορντώ, στη Νάντη και στην Ecole Normale Supérieure στο Παρίσι.
- 15: Κατάληψη των δημαρχείων στις πόλεις St Briac, Guingamp, Lannion, Lille καθώς και ενός κτηρίου του υπουργείου ερευνών στο Παρίσι.
- 17: Τρίτη μέρα πανεθνικών διαδηλώσεων σε περίπου τριάντα πόλεις. Καταλαμβάνονται 20 δημόσιοι χώροι στη Γρενόμπλ, τη Brest, τη Mulhouse, τη Nancy, το Clermont-Ferrand και το Παρίσι. Επιπλέον, στο Παρίσι επιτάσσεται το εστιατόριο La Coupole και το ξενοδοχείο Lutetia.
- 19: Συλλογική επανασυνέλευση ενός σούπερ μάρκετ στη Νάντη και μιας μπιραρίας στο Στρασβούργο. Καταλήψεις σε δημόσιους χώρους στο Montpellier, το Ales, το Μπορντώ, τη Reims. Νέα επίταξη του εστιατορίου Fouquet's στο Παρίσι.
- 20: Νέες καταλήψεις στο Grand-Quevilly (δημαρχείο), την Τουλούζη (κέντρο κοινωνικής δράσης), τη Brest (πανεπιστημιακό τμήμα ανθρωπιστικών επιστημών), το Clermont-Ferrand (διάλεξη του Χέλμουτ Σμιτ), το Champigny (γραφείο εφορίας), το St Etienne (γραφείο εργαδοτικών οργανώσεων), τη Μασσαλία (διεύθυνση υπηρεσίας φόρων).
- 21: Νέες καταλήψεις στη Nanterre και το Παρίσι (κοινωνικό και οικονομικό συμβούλιο, γεύμα και στη συνέχεια, εκδίωξη των 150 καταληψιών).
- 22: Κατάληψη στην έδρα του σοσιαλιστικού κόμματος στο Παρίσι και στα χρηματιστήρια της Νάντης και της Μασσαλίας.
- 23: Δυναμικές ενέργειες στο Quimper, τη Νάντη (κατάληψη ενός κοινωνικού και πολιτιστικού κέντρου, διακοπή ενός γεύματος κρατικού οργανισμού), το Παρίσι (επίταξη ενός σούπερ μάρκετ), το Μπορντώ (κατάληψη της έδρας του σοσιαλιστικού κόμματος), τη Brest (κοινωνικό κέντρο), τη Γρενόμπλ (κατάληψη της διαμερισματικής ένωσης εργοδοτών), τη Λιμόζ (παρέμβαση και ελεύθερη είσοδος στη συναυλία του Pigalle).
- 24: Νέες καταλήψεις στη Villeurbanne, το Pantin (επίταξη ενός σούπερ μάρκετ), την Τουλούζη και τη Νάντη (κατάληψη του πύργου της δοκιμής Άννης).
- 25, 26: Νέες καταλήψεις στο Dijon, τη Νάντη, και το Metz (επίταξη κατοικιών).
- 27: Προσπάθεια για την κατάληψη του δημαρχείου της Μασσαλίας, έξι συλλήψεις μετά από μία αποτυχημένη επίταξη σούπερ μάρκετ στο Παρίσι και διακοπή των εκδηλώσεων στο Odeon. Νέες καταλήψεις στην Τουλούζη, την Aubagne, το Istres, τη Λιμόζ κ.τ.λ.
- 28: Καταλήψεις στο Παρίσι και επίταξη σούπερ μάρκετ στο Echirrolles.
- 29: Καταλήψεις στο Παρίσι με αρκετούς τραυματίες και στη Νάντη (γραφείο του OAEΔ).
- 30: Επίταξη δύο σούπερ μάρκετ στο Παρίσι και πρόσκληση σε γεύμα στην καντίνα της εφημερίδας Le Monde. Συνδυασμένες ενέργειες ενάντια σε δικαστικούς κλητήρες στη Νάντη, το Guingamp, το Morlaix (πέταγμα των γραφείων τους στο δρόμο). Αυτοπρόσκληση σε ξενοδοχείο του Gerardmer όπου εδρεύει η επιτροπή του φεστιβάλ φάνταστικού κινηματογράφου (συμπεριλαμβάνεται γεύμα!).
- 31: Αγώνας ποδοσφαίρου στους δρόμους του Παρισιού (που ακολουθείται από κοντά από τα MAT).

Φεβράριος

- 1: Πρόσκληση στις «τρελές μέρες του Μπράμς» στη Νάντη.
- 2: Κατάληψη σε 13 γραφεία του OAEΔ στο Bouches-du-Rhône.
- 3: Κατάληψη του δημαρχείου της St Etienne, απόπειρα κατάληψης του δημαρχείου του Compiègne.
- 4: Νέες καταλήψεις στην Nancy (ένωση εργοδοτών), το Στρασβούργο, τη Reims, τη Rennes (οδηροδοτικές γραμμές), τη Νάντη (τράπεζα Credit Lyonnais, όπου εκτίθενται οι υπολογιστές στο δρόμο: 14 συλλήψεις).
- 5: Καταλήψεις στο Μπορντώ, την Τουλούζη, το Limoux (δημαρχείο και δωρεάν γεύμα σε εργοστάσιο) και στη Reims, όπου πραγματοποιείται επιχείρηση για δωρεάν μετακίνηση με τα μέσα μαζικής μεταφοράς.
- 6: Κατάληψη της μετεωρολογικής υπηρεσίας του Παρισιού καθώς και του Συνταγματικού Συμβουλίου. Επιχειρήσεις εναντίον δικαστικών κλητήρων.
- 7, 8: Συνάντηση του περιφερειακού συντονιστικού των οργανώσεων των ανέργων στην Τουλούζη.
- 10: Κατάληψη της αστυνομικής διοίκησης στο Παρίσι. Επίταξη σούπερ μάρκετ στο Wasquehal, επιχείρηση δωρεάν κινηματογράφου στο Limoux.
- 11: Ενέργεια ενάντια στο σούπερ μάρκετ Cash Converters στο Παρίσι (40 κατηγορούμενοι, 4 προσωρινά φυλακισμένοι). Κατάληψη στο δημαρχείο στη Reims.
- 12: Νέες καταλήψεις στο Παρίσι και τη Λιμόζ.
- 13: Κατάληψη του δημαρχείου στο Στρασβούργο. Φόρουμ συζητήσεων στην Τουλούζη... στο δρόμο.

Κατάλογος των διεκδικήσεων του Κινήματος των Ανέργων

(δεν είναι εξαντλητικός, αλλά συγκεντρώνει τις κοινές, γενικές και ειδικότερες, διεκδικήσεις)

- Αναπροσαρμογή κατά 1.500 φράγκα όλων των κατώτατων κοινωνικών παροχών στις οποίες θα πρέπει να έχουν πρόσβαση και όσοι/ες είναι κάτω των 25 ετών, οι μετανάστες και οι χωρίς χαρτιά.
- Δωρεάν μέσα μαζικής μεταφοράς για όλους. Αυτό μοιάζει προφανές για τους ανέργους και τους προσωρινούς, αλλά θα πρέπει να ισχύσει και για όλους τους εργαζομένους. Πρόκειται για μέτρο που θα βοηθήσει το κυκλοφοριακό πρόβλημα των πόλεων και θα συμβάλει στη μείωση των εκλυόμενων αερίων.
- Δικαίωμα στην εγγραφή στο πανεπιστήμιο και δικαίωμα στην εκπαίδευση γενικότερα. Σήμερα, αν ένας άνεργος ή ένας που παίρνει επίδομα ανεργίας θέλει να γραφτεί στο πανεπιστήμιο χάνει τις παροχές με το πρόσχημα ότι δεν αναζητά πλέον εργασία. Η κυβέρνηση και τα αφεντικά φοβούνται τους εκφυλισμένους φτωχούς. Η πρόσβαση σε κάθε μορφή εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι επίσης ελεύθερη και για τους εργαζομένους, με επιβάρυνση των επιχειρήσεων.

- Κατάργηση των απαιτήσεων εξόφλησης των υπερχρεωμένων ταμείων του OAEΔ, του ταμείου οικογενειακών παροχών κτλ.
- Εκκαθάριση των χρεών στη ΔΕΗ και την επιχείρηση Φωταερίου. Να σταματήσει κάθε κόψιμο παροχής ρεύματος, να χορηγηθεί το βιομηχανικό τιμολόγιο που ισχύει μέχρι τώρα μόνο για τις επιχειρήσεις, να καταργηθεί το ΦΠΑ και τα τιμολόγια, να καταργηθούν οριστικά όλοι οι μετρητές με κάρτα και τα όρια κατανάλωσης. Οι διεκδικήσεις αυτές αφορούν όλους/ες με μισθό κατώτερο του νόμιμου κατώτερου μισθού.

- Κατάργηση των κοινωνικών ελέγχων που προσβάλλουν τις ατομικές ελευθερίες. Κατάργηση των ελέγχων του ταμείου οικογενειακών παροχών που διενεργούνται με αντιδραστικά κριτήρια. Αρνούνται να είμαστε υποχρεωμένοι να αποδείξουμε ότι αναζητούμε εργασία: τα αφεντικά, όταν απολύουν, δεν ελέγχονται ή ελέγχονται ελάχιστα. Να κινητοποιηθούμε για να εξασφαλίσουμε στέγη στους αποκλεισμένους. Βοήθησε το γείτονά σου, έτσι βοηθάς τον ίδιο σου τον εαυτό.
- Να σταματήσει άμεσα η ποινικοποίηση των αγώνων των ανέργων.

Εξελίξεις σχετικά με τη ΜΑΙ

Ο πρόεδρος της διαπραγματευτικής ομάδας για τη ΜΑΙ, ο Ολλανδός Frans Engering, κατά τη διάρκεια συνδιάσκεψης για την ανάπτυξη στην Αφρική, που πραγματοποιήθηκε στην ολλανδική πόλη Trecht, στις 23 Μάρτη, δήλωσε πως θα εισηγηθεί στους εκπροσώπους των χωρών του ΟΟΣΑ να μην υπογράψουν τη συνθήκη ΜΑΙ στην υπουργική συνδιάσκεψη του ΟΟΣΑ, τον Απρίλη, στο Παρίσι.

Σύμφωνα με τον Engering, αυτό θα σημάνει την παράταση των διαπραγματεύσεων για τουλάχιστον ένα χρόνο ακόμα, μέχρι την επόμενη υπουργική συνδιάσκεψη του ΟΟΣΑ, την άνοιξη του 1999. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως σταμάτησαν οι διεργασίες και οι πιέσεις για τη ΜΑΙ ή για μια ανάλογη συνθήκη στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Οι εκπρόσωποι των διαφόρων χωρών στις διαπραγματεύσεις για τη ΜΑΙ έχουν καταθέσει έγγραφα όπου περιγράφουν τομείς των οικονομιών των χωρών τους που ζητούν να εξαιρεθούν από τη συνθήκη. Σύμφωνα με αξιωματούχους του ΟΟΣΑ, οι κύριες χώρες που προωθούν τη ΜΑΙ (ΗΠΑ, Καναδάς, Ιαπωνία, Ευρωπαϊκή Ένωση) θα υπγράψουν πιθανότατα ένα σύμφωνο που θα περιέχει τις βασικές αρχές της ΜΑΙ, στο οποίο θα επισυναφθούν τα έγγραφα με τις εξαιρέσεις που ζητά η κάθε χώρα. Μόλις θα έχει εξασφαλισθεί η αρχική υπογραφή των βασικών αυτών χωρών, οι διαπραγματεύσεις θα περάσουν σε ένα δεύτερο στάδιο. Σε αυτή την περίπτωση, με τα βασικά σημεία της συνθήκης ήδη υπογεγραμμένα, θα ισχύουν οι διεθνείς κανόνες για τις συμφωνίες (Συνθήκη της Βιέννης) και για τη λήψη αποφάσεων θα αρκεί μια πλειοψηφία των δύο τρίτων. Καθώς οι αιτήσεις για εξαιρέσεις θα εξετάζονται ξεχωριστά η κάθε μία, θα απαιτείται αυτή η πλειοψηφία ανάμεσα στις χώρες που θα έχουν υπογράψει το προσύμφωνο για να γίνει αποδεκτή κάποια εξαίρεση (και είναι γνωστό το είδος των πιέσεων που ασκούνται στις ψηφοφορίες που αφορούν ανάλογα ζητήματα).

Ο sir Leon Brittan, αντιπρόεδρος της ευρωπαϊκής επιτροπής (Κομισιόν) και υπεύθυνος για τις σχέσεις με τις ΗΠΑ χρησιμοποιεί μια ανάλογη στρατηγική για την προώθηση της Νέας Δια-ατλαντικής Αγοράς (NTM-New Transatlantic Market). Οι διάφορες επιφυλάξεις και αιτήσεις για εξαιρέσεις είναι ευπρόσδεκτες, στο βαθμό που γίνονται αποδεκτές οι βασικές αρχές του σχεδίου.

Στις 28 Απριλίου, στη διάρκεια της υπουργικής συνάντησης του ΟΟΣΑ, θα πραγματοποιηθεί στο Παρίσι μια διεθνής διαδήλωση ενάντια στη ΜΑΙ, με τίτλο: "Διεθνής Συνάντηση: για την αποφασιστική ταφή της ΜΑΙ και της ΝΤΜ· ενάντια στη νεοφιλελεύθερη επιθετικότητα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των λαών".

Για περισσότερες πληροφορίες, υπάρχει η χρήση πρόσφατη έκδοση "MAIgalomania-οδηγίες για να κυβερνήσετε τον κόσμο" της Πρωτοβουλίας Ενάντια στη Συνθήκη ΜΑΙ.
Για επικοινωνία:
Τ.Θ. 50067, Τ.Κ. 54013 Θεσσαλονίκη
τηλ/fax: 257364
e-mail: nautilus@otenet.gr
http: sklathos.physics.auth.gr/~gpatsi/mai.html

Η πρωτοβουλία συναντάται κάθε Δευτέρα στις 8.00μμ στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο "Ναυtilος" (Π. Ιωακείμ 13).

Κάλεσμα για αλληλεγγύη από τη Ρωσία

Η ομάδα της Μόσχας της Επαναστατικής Αναρχοσυνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (KRAS) έστειλε το ακόλουθο μήνυμα:

Στην πόλη Σαμάρα, στον ποταμό Βόλγα, στις 3 του Φλεβάρη, ξεκίνησε μια εργασιακή σύγκρουση στο εργοστάσιο ZIM που παράγει εξοπλισμό για τον στρατό. Οι εργάτες στην αρχή πραγματοποιούσαν σποραδικές απεργίες και μπλοκάρizαν την κυκλοφορία στους δρόμους της πόλης. Οι δημοτικές αρχές συνέλαβαν δύο δραστήριους εργάτες, τον G. Isajev και τον V. Kotelnikov, αλλά σύντομα αναγκάστηκαν να τους απελευθερώσουν, μετά από πιέσεις των εργατών.

Οι εργάτες απαιτούν την καταβολή των μισθών τους, καθώς έχουν να πληρωθούν πάνω από έντεκα μήνες. Κατά τη διάρκεια αυτών των έντεκα μηνών, σύμφωνα με την τηλεόραση, αυτοκτόνησαν 12 εργάτες της ZIM εξαιτίας της πείνας και της απόγνωσης.

Μετά τις 11 του Μάρτη, στις κινητοποιήσεις προστέθηκαν και οι εργάτες του κρατικού εργοστασίου παρασκευής ρουλεμάν "GP3-4". Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες, μετά τις κινητοποιήσεις έχουν καταβληθεί στους εργάτες της ZIM οι μισοί από τους μισθούς που τους χρωστούσαν. Οι εργάτες δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν μέχρι να τους πληρωθούν όλα τα λεφτά που τους χρωστούν. Κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων, για κάποιες μέρες οι εργάτες έδωξαν τον διευθυντή του εργοστασίου και τους συμβούλους του και η απεργιακή επιτροπή ανέ-

λαβε τη διεύθυνση του εργοστασίου, παίρνοντας μάλιστα το όνομα της "επαναστατικής επιτροπής". Στη συνέχεια όμως η διοίκηση του εργοστασίου ξαναπέρασε τον έλεγχό του. Οι αγωνιζόμενοι εργάτες της Σαμάρα χρειάζονται βοήθεια. Μπορείτε να στείλετε μηνύματα υποστήριξης στην απεργιακή επιτροπή, στην ακόλουθη διεύθυνση:

RUSIA, 443110 Samara
ul. Nizhnyaya Sadovaya 42-397
Isayevoy, Galinye Ivanovnye

Μπορείτε επίσης να στείλετε τα ακόλουθα μηνύματα, με υπογραφές ατόμων ή οργανώσεων, στην ηλεκτρονική διεύθυνση της KRAS: cube@glasnet.ru

To the municipal authorities in Samara:

We demand an end to the criminal proceedings against G. Isayev and V. Kotelnikov who protested for the payment of their long-outstanding wages at the "ZIM" factory.

To the management of the factory "ZIM":

We demand the immediate payment of all outstanding wages to the workers at the "ZIM" factory.

26,7 δισ. δολάρια για τη CIA...

Την Παρασκευή 20 Φλεβάρη, ο George Tenet, γενικός διευθυντής της CIA, ανακοίνωσε για πρώτη φορά στην ιστορία της αγαθοεργής αυτής οργάνωσης το ύψος του ετήσιου προϋπολογισμού της, ο οποίος φτάνει στο απίστευτο ύψος των 26,7 δισεκατομμυρίων δολλαρίων, μόνο για το 1998. Ο προϋπολογισμός της CIA καλύ-

πτει επίσης μυστικές υπηρεσίες του στρατού και όπως ανακοίνωσε ο αξιότιμος κύριος Tenet, είχε φτάσει στο υψηλότερο σημείο του το 1987, όταν ξεπέρασε τα 36 δισεκατομμύρια δολάρια, επειδή μέσω αυτού χρηματοδοτήθηκαν οι έρευνες για τα αόρατα βομβαρδιστικά B-2. Η Kate Martin, επικεφαλής του Κέντρου Μελετών

για την Εθνική Ασφάλεια, χειροκρότησε την δημόσια ανακοίνωση του προϋπολογισμού της CIA, λέγοντας πως "Για να συμμετάσχουν αποτελεσματικά στην πολιτική διαδικασία οι πολίτες, χρειάζονται πληροφόρηση που θα καθιστά αυτή τη συμμετοχή εφικτή"....

RECLAIM THE STREETS:

Κυριακή 16 Μάη 1998, παγκόσμιο street party!

Μετά την πρώτη του πολιτικοποιημένη επανεμφάνιση στο Λονδίνο το 1995, το street party έχει εξαπλωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο, συνδυάζοντας την οργή με την αγάπη, το καρναβάλι με την επανάσταση, την πολιτική με την γιορτή. Από το Λονδίνο στο Σίδνεϊ, απ' το Άμστερνταμ στο Εδιμβούργο, από το Βερολίνο στο Τελ-Αβίβ, χιλιάδες άνθρωποι έχουν απαγορεύσει την κυκλοφορία αυτοκινήτων, έχουν αφηγήσει με τον χορό, έχουν διαμορφώσει δημόσιους χώρους κι έχουν δημιουργήσει τις δικές τους γιορτές της αντίστασης.

Παγκόσμιο street party

Υπάρχει αυξανόμενη ενεργητικότητα γύρω από την ιδέα της διοργάνωσης μιας διεθνούς μέρας street party, με την ταυτόχρονη πραγματοποίηση γεγονότων από διάφορες ομάδες σε ολόκληρο τον κόσμο. Το 1998 θα είναι μια πολυσύχολη χρονιά για τους παγκόσμιους ηγέτες και τα βαμπίρ των πολυεθνικών, στην ξέφρενη κούρσα τους για το κέρδος.

Ας μετατρέψουμε το 1998 σε μια χρονιά που θα την θυμούνται. Υπάρχει ήδη ενδιαφέρον από ομάδες από τη Σουηδία, τη Βρετανία, τη Γαλλία, τον Καναδά, τη Φινλανδία, τις ΗΠΑ, τη Γερμανία, την Κροατία, την Ολλανδία, την Αυστραλία και ο κατάλογος όλο και μεγαλώνει.

Παγκόσμιος καπιταλισμός

Η Κυριακή 16 Μάη είναι μια από τις ημέρες της συνάντησης των εκπροσώπων των 8 πλουσιότερων χωρών του κόσμου (G8) στο Μπέρμινγχαμ της Βρετανίας, όπου θα ληφθούν αποφάσεις για το μέλλον του πλανήτη και των λαών του. Στη συνέχεια, οι εκπρόσωποι θα μεταβούν στη Γενεύη για τον

εορτασμό των 50 χρόνων της GATT. Εκεί θα υπογράψουν ακόμα περισσότερες συμφωνίες που θα μεταβιβάζουν την εξουσία στην δικτατορία του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Παγκόσμια Αντίσταση

Σε ολόκληρο τον κόσμο εξεγείρονται ενάντια σε αυτές τις παγκόσμιες δυνάμεις και στα μέσα του Μάη θα υπάρξουν ανηδράσεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως τμήμα αυτών, ένα διεθνές street party έχει τη δυνατότητα να αποτελέσει καθοριστική στιγμή στην αντίσταση. Φανταστείτε την αίσθηση του να ανακαταλαμβάνετε τους δρόμους σας ξέροντας πως ανάλογες ενέργειες πρόκλησης συμβαίνουν σε όλο τον πλανήτη. Φανταστείτε ένα δίκτυο ζωντανίας και πρόκλησης να απλώνεται σε όλη τη γη στις 16 Μάη και στη συνέχεια.

Παγκόσμιος καπιταλισμός; Παγκόσμια αντίσταση!

Πείτε μας τι σκέφτεστε. Όσο περισσότερες ομάδες συμμετάσχουν, τόσο σημαντικότερο θα είναι το αποτέλεσμα. Τα χρονικά περιθώρια είναι μικρά, γι' αυτό προσπαθήστε να απαντήσετε όσο πιο σύντομα γίνεται. Είμαστε πρόθυμοι να παίξουμε το ρόλο του σημείου επαφής όσων ενδιαφερθούν για να συμμετάσχουν.

London Reclaim The Streets

Για επικοινωνία:
tel: 0171 281 4621
e-mail: rts@gn.apc.org
POBox 9656
London N4 4JY
England
http: //www.hrc.wmin.ac/campaigns/rts.html

DADA:

Ενάντια σ' ένα κόσμο που φεύγει παραπαίοντας

Για να εξαπολύσει κανείς ένα μανιφέστο πρέπει να θέλει: να διακηρύξει το Α, το Β και το Γ, να εκτοξεύσει μύδρους ενάντια στο 1, το 2 και το 3, να εκνευριστεί και να ακονίσει τα φτερά του για κατακτήσεις και να διαδόσει τόσο τα κεφαλαίωδους, όσο και τα δευτερευούσης σημασίας α, β και γ, να υπογράψει, να ουρλιάξει, να βρῖσει, να οργανώσει την πρόζα με μια μορφή απόλυτα και αναντίρρητα καταφανή, να αποδείξει το *non plus ultra* της και να υποστηρίξει ότι η καινοτομία μοιάζει με τη ζωή κατά τον ίδιο τρόπο που η τελευταία εμφάνιση μιας κοκότας αποδεικνύει την ουσία του θεού.

Το να επιβάλλει κανείς το Α,Β,Γ του είναι κάτι το φυσικό -και συνεπώς λυπηρό. Ο καθένας το κάνει με τη μορφή μιας ψευτοκρυστάλλινης παναγίας, ενός νομισματικού συστήματος, ενός φαρμακευτικού παρασκευάσματος ή μιας γυμνής γάμπας που προσκαλεί σε μια φλογερή και άγονη άνοιξη. Ο έρωτας της καινοτομίας είναι ένα συμπαθητικό μαρτύριο, δείγμα ενός αφελούς ζαμφορπισμού, περαστικού και θετικής χειρωνακίας χωρίς λόγο ύπαρξης (...). Γράφω ένα μανιφέστο και δεν ζητώ τίποτα, κι ωστόσο λέω μερικά πράγματα, αν και είμαι για λόγους αρχής ενάντια στα μανιφέστα, όπως επίσης κι ενάντια στις αρχές (ποσοτικοποιήσεις της ηθικής αξίας της όλης πρότασης -κάτι πολύ εύκολο).

DADA -να μια λέξη που τρέπει τις ιδέες σε φυγή. Κάθε μπουρζουάς είναι ένας μικρός δραματουργός, επινοεί διαφορετικούς διαλόγους, αντί να τοποθετεί τους κατάλληλους χαρακτήρες στο διανοητικό του επίπεδο, (όπως τις χρυσολίδες -πάνω στις καρέκλες), και ψάχνει να βρει απτίες ή σκοπούς (ανάλογα με την ψυχχαναλυτική μέθοδο που εφαρμόζει) για να ενισχύσει την πλοκή του, μια ιστορία που μιλάει και αυτοκαθορίζεται.

Κάθε θεατής είναι ένας συνομήτης όταν ζητάει να εξηγήσει μια λέξη (να ξέρει!). Κρυμμένος στο καθούκι των φιδισίων περπλοκών επιτρέπει τη χειραγώγηση των ενστίκτων του. Από κει προκύπτουν και οι λύπες της συζυγικής ζωής. Εξηγούμαι: πρόκειται για τη διασκέδαση των ερυθροστομαχοειδών στους μύλους των άδειων κρανίων.

DADA δε σημαίνει τίποτα

Αν το θεωρούσαμε μάταιο, κι αν χάναμε τον καιρό μας για μια λέξη που δεν σημαίνει τίποτα... Η πρώτη σκέψη που έρχεται σ' αυτά τα μυαλά είναι βακτηριολογικής τάξεως: θέλουν πάση θυσία να ανακαλύψουν την ετυμολογική, την ιστορική ή την ψυχολογική σημασία της λέξης. Διαβάσαμε στις εφημερίδες ότι οι νέγροι της φυλής Κρου αποκαλούν την ουρά της ιερής αγέλαδας DADA. Ο κύβος και η μητέρα σε κάποια περιοχή της Ιταλίας λέγονται DADA. Μερικοί καλλιερπημένοι δημοσιογράφοι θεωρούν το DADA μια τέχνη για μωρά, ενώ κάποιοι άλλοι άγιοι του τύπου ο-ιη-σούς-χριστός-καλεί-τα-μικρά-παιδιά της μέρας το βλέπουν σαν μια επιστροφή σε έναν στεγνό και θορυβώδη πρωτογονισμό, θορυβώδη και μονότονο. Αλλά η ευαισθησία

Στις 23 Μαρτίου του 1918 κυκλοφόρησε το πρώτο μανιφέστο του ντανταϊσμού, τα βασικότερα σημεία του οποίου δημοσιεύουμε στη συνέχεια. Ο ντανταϊστικός αυθορμητισμός, η ντανταϊστική άρνηση και πρόκληση που εξήγγειλε σε αυτό το μανιφέστο ο Τριστάν Τζαρά συντάραξαν πράγματι πνεύματα και κινήματα, όταν όμως η πρόκληση, που δεν α-δερφώθηκε με άλλα αναγκαία γνωρίσματα της άρνησης έφτασε στα όριά της, οι περισσότεροι ντανταϊστές κατέληξαν "στην άλλη όχθη του ποταμού". Άλλοι αποδέχτηκαν την ετοιματζίδικη πειθαρχία των κομμουνιστικών κομμάτων, άλλους τους έθελε το βασίλειο του εμπορεύματος, άλλοι αποσύρθηκαν (με αξιοπρέπεια) στην αφάνεια και μόνο κάποιοι λίγοι ακολούθησαν τη μαύρη σημαία σε άλλες πορείες. Όσο για την "τέχνη της πρόκλησης", η οικονομία την χώνεψε και την ξέρασε στους πρόθυμους -στερημένους από ζωή- καταναλωτές με τη μορφή των διαφόρων καλλιτεχνικών πρωτοποριών και της διαφήμισης...

δεν οικοδομείται πάνω σε μια λέξη (...). Πώς να θέλει κανείς να βάλει σε τάξη το χάος που συνθέτει αυτή την άπειρη, άμορφη παραλαγή, τον άνθρωπο; Η αρχή "αγάπα τον πλησίον σου" είναι υποκρισία. Το "γνώθι σαυτόν" είναι αυτοπία, αλλά πιο αποδεκτό γιατί συμπεριλαμβάνει την κακία, την έλλειψη οίκτου (...). Έτσι γεννήθηκε το DADA, μέσα από μια ανάγκη ανεξαρτησίας, μέσα από μια δυσπιστία απέναντι στην κοινότητα. Όσοι ανήκουν σε μας, διατηρούν την ελευθερία τους. Δε δεχόμαστε θεωρίες. Αρκετά μας πρήξαν οι κυβιστικές και φουτουριστικές ακαδημίες, αυτά τα εργαστήρια των τυποποιημένων ιδεών. Αναρωτιέται κανείς αν οι άνθρωποι κάνουν τέχνη για να βγάλουν χρήματα χαϊδεύοντας τους ευγενικούς μπουρζουάδες. Οι ρίμες έχουν τον ήχο του χρυσίου που αναπηδά και η ακαμψία τους γλιστράει κατά μήκος του προφίλ της κοιλιάς. Όλες οι καλλιτεχνικές ομάδες κατέληξαν στην άλλη όχθη του ποταμού καβάλα σε διάφορους κομήτες. Κι άφησαν την πόρτα ανοιχτή στις ευκαιρίες που θα τους προσφερθούν για να κυλιστούν στα μαξιλάρια και στις μασές.

Εδώ ρίχνουμε την άγκυρα, σε γόνιμο έδαφος. Εδώ έχουμε το δικαίωμα να κηρύτουμε γιατί έχουμε γνωρίσει τα ρίγη και την αφύπνιση. Μεθυσμένοι, απρόσκλητοι επισκέπτες, μπηγούμε την τρίαينا στην απερίσκεπτη σάρκα. Είμαστε χείμαρροι από κατάρες μέσα στην τροπική αφθονία μιας ιλιγγιώδους βλάστησης, το ρετσίνι και η βροχή είναι ο ιδρώτας μας, ματώνουμε και πυρπολούμε τη δίψα και το αίμα μας έχει σφρίγος (...).

Κάθε σελίδα πρέπει να εκρήγνυται, είτε εξ αιτίας της βαθιάς κι ασήκωτης σοβαρότητάς της, είτε εξ αιτίας του ανεμοστρόβιλου, του ιλιγγίου, του καινούργιου και του αιώνιου που περιέχει, είτε εξ αιτίας μιας πλάκας που σπάει κόκκαλα, είτε εξ αιτίας του ενθουσιασμού των αρχών της, είτε εξ αιτίας του τρόπου που είναι τυπωμένη. Ιδού ένας κόσμος που φεύγει παραπαίοντας, αρραβωνιασμένος με τα κουδούνια μιας κολασμένης μουσικής κλίμακας, ιδού και η άλλη όχθη: οι καινούργιοι άνθρωποι. Αγροίκοι, χοροπηδηχτοί, καβάλα σε λόξυγκες, ιδού ένας κόσμος ακρωτηριασμένος και οι λογοτεχνικοί κομπογιανίτες του, που χρειάζονται άμεσα θεραπεία.

(...) Οι άνθρωποι νομίζουν ότι μπορούν

να εξηγήσουν ορθολογικά, με τη σκέψη, αυτά που γράφουν. Αλλά αυτό είναι υπερβολικά σχετικό. Η σκέψη είναι ένα ωραίο πράγμα για τη φιλοσοφία, αλλά παραμένει σχετική. Η ψυχανάλυση είναι μια επικίνδυνη αρρώστια που αποκοιμίζει εκείνες τις διαθέσεις του ανθρώπου που στρέφονται ενάντια στην πραγματικότητα και που συστηματοποιεί τη μπουρζουαζία. Δεν υπάρχει καμμία τελική Αλήθεια. Η διαλεκτική είναι μια διασκεδαστική μηχανή που μας οδηγεί (μ' έναν μπανάλ τρόπο) σε απόψεις που έ-τσι κι αλλιώς θα είχαμε. Νομίζει κανείς ότι με την εκλεπτυσμένη σχολαστικότητα της λογικής μπορεί να αποδείξει την εγκυρότητα και να επαληθεύσει την ορθότητα των απόψεών του; (...)

Το να ολοκληρωθεί κανείς, το να τελειοποιηθεί μέσα στην ίδια του τη μηδανιότητα, μέχρις ότου γεμίσει το βάζο του εαυτού του, το κουράγιο να μάχεται υπέρ και κατά της σκέψης, το μυστήριο του ψωμιού που κινούμενο με μια έλκα της κόλασης εξορμά αιφνίδια στους οικονομικούς κρίνους, αυτό είναι:

Ο ντανταϊστικός αυθορμητισμός

(...) Ο ζωγράφος ή ο συγγραφέας που επαινέθηκε από τις εφημερίδες επαληθεύει την κατανόηση του έργου του: θλιβερό φοδράρισμα για ένα παλιό δημόσιας χρήσης. Τα κουρέλια καλύπτουν την κτηνωδία και τα ούρα συνεργάζονται με τη θερμότητα ενός ζώου που εκκολάπτεται τα κατώτερα ένστικτα. Πλαδαρή, ανούσια σάρκα που πολλαπλασιάζεται με τη μορφή τυπογραφικών μικροβίων.

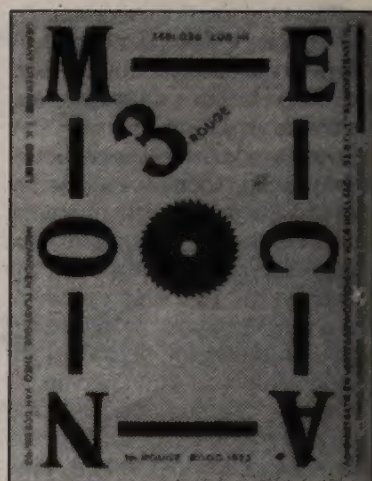
(...) Ο έλεγχος που ασκεί πάνω μας η ηθική και η λογική μας αναγκάζει να μένουμε αδρανείς μπροστά στα αστυνομικά όργανα -που είναι η αιτία της υποδούλωσής μας- και μας μετατρέπει σε σάπια ποντίκια με τα οποία γεμίζουν την κοιλιά τους οι μπουρζουάδες μολύνοντας τους μόνους διαφανείς και καθαρούς γυάλινους διαδρόμους που παρέμειναν ανοιχτοί στους καλλιτέχνες. Κάθε άνθρωπος πρέπει να φτιάξει: υπάρχει ένα τεράστιο καταστροφικό και αρνητικό έργο που πρέπει να επιτελεστεί. Σαρώστε, ξεκαθαρίστε (...).

Διακηρύσσω την αντίθεση όλων των κοσμικών ικανοτήτων σ' αυτή τη βλενδόρροια ενός σάπιου ήλιου που βγήκε από τα εργοστάσια της φιλοσοφικής σκέψης, διακηρύσσω τη λυσσασμένη πάλη με όλα τα μέ-

σα που διαθέτει η

Ντανταϊστική αηδία

Κάθε προϊόν αηδίας που έχει την τάση να γίνει η άρνηση της οικογένειας είναι DADA. Η διαμαρτυρία με τις γροθιές ολόκληρου του είναι σου και η καταστροφική δράση: DADA. Η υιοθεσία όλων εκείνων των τρόπων συμπεριφοράς που η σεξουαλική ντροπή, οι βολικοί συμβιβασμοί και η ευγένεια ανέκαθεν καταδίκάζαν: DADA. Η κατάργηση της λογικής, αυτού του χορού των ανίκανων να δημιουργήσουν: DADA. Η κατάργηση κάθε ιεραρχίας αλλά και κάθε κοινωνικής εξίσωσης που θα επερχόταν σαν αποτέλεσμα αξιών που χαρακτηρίζουν υπηρέτες: DADA. Κάθε αντικείμενο, όλα τα αντικείμενα, τα συναισθήματα και οι ασάφειες, οι εμφανίσεις και το σοκ ακρίβειας των παραλλήλων γραμμών, να τα όπλα στη μάχη που δίνει το DADA. Η κατάργηση της μνήμης: DADA. Η κατάργηση της αρχαιολογίας: DADA. Η κατάργηση των προφητών: DADA. Η κατάργηση του μέλλοντος: DADA. Το εκλεπτυσμένο και χωρίς προκαταλήψεις πηδύμα από την αρμονία σε μια άλλη σφαίρα, η τροχιά μιας λέξης, μιας κραυγής, που εκτοξεύτηκε σαν ακουστικός δίσκος, ο σεβασμός προς όλες τις ατομικότητες που με ντροπή, είτε με πάθος, είτε με σφρίγος, είτε με αποφασιστικότητα, είτε με ενθουσιασμό, το ξεγύμνωμα της εκκλησίας του καθένα από άχρηστα και βαριά εξαρτήματα, το φτύσιμο, εν είδη φωτεινού καταράχτη, κάθε άβουλης και ερωτηράκης σκέψης, ή το κανάκεμά της -με τη ζωντανή ικανοποίηση που είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα- μ' αυτήν την ένταση μέσα στους θάμνους, ένταση απαλλαγμένη από τα έντομα των γαλαζοαίματων και χρυσωμένων με σώματα αρχαγγέλων, με την ψυχή του φορέα της. Η ελευθερία: DADA, DADA, DADA -το ουρλιαχτό των συρρικνωμένων οδυνών, ο συνφασμός των αντιθέσεων και όλων των αντιφάσεων, των γελοιοτήτων και των ασυνεπειών: Η ΖΩΗ.

Πόλεμος ενάντια στο Έγκλημα:

Ο νέος Ψυχρός Πόλεμος

Ο Ψυχρός Πόλεμος, που ξεκίνησε με το τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και τελείωσε το 1993, καθόριζε την μεταπολεμική ζωή των Η.Π.Α. για πενήντα χρόνια. Η αντικομμουνιστική φοβία, τροφοδοτούμενη σε μεγάλο βαθμό από την παράνοια του αλκοολικού γερουσιαστή Τζο Μακάρθου, ήταν το κίνητρο για την ενάμειξη της χώρας σε σχεδόν όλους τους εμφύλιους πολέμους στη διάρκεια αυτής της περιόδου, περιλαμβανόμενου του Βιετνάμ. Ο Ψυχρός Πόλεμος κόστισε στις Η.Π.Α. 118.000 ζωές και 20 τρισεκατομμύρια δολάρια. Από τη στιγμή που ο κόσμος ήταν πεπεισμένος ότι ο κομμουνισμός ήταν το μεγαλύτερο κακό για την ανθρωπότητα, το κόστος σε ζωές και χρήματα περνούσε σε δεύτερη μοίρα.

Μόλις τώρα αρχίζει να μαθαίνει ο κόσμος πως η σοβιετική απειλή ήταν, για να το θέσουμε ευγενικά, υπερτονισμένη. Αλλιώς δεν θα δικαιολογούνταν τα τεράστια ποσά που ξόδεψε το Πεντάγωνο για την "άμυνα". Εταιρίες όπως η Μπόινγκ και η Μακντόνελ Ντάγκλας ουσιαστικά φτιάχτηκαν χάρη στο φόβο των αμερικανών, το γεγονός ότι η Σοβιετική Ένωση είχε χρεοκοπήσει δεν εμπόδιζε τις κυβερνήσεις Ρέιγκαν και Μπους να επιδοθούν σε έ-

υπό τον άμεσο έλεγχο του δικαστικού συστήματος (με εγγύηση, αναστολή ή υπό όρους αποφυλάκιση).

Αλλά η αλλαγή αυτή ήταν χρησιμη και για έναν άλλο λόγο. Καθώς το χάσμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς μεγαλώνει ραγδαία και 10% του πληθυσμού κατέχει το 90% του εθνικού πλούτου, η απειλή της φυλάκισης είναι ένας καλός τρόπος να κάθονται οι καταπιεσμένες μάζες ήσυχες. Για όλα φταίνε οι φτωχοί: αυτοί που παίρνουν επιδόματα για το εθνικό χρέος, οι νέοι για την εγκληματικότητα, οι φτωχοί μαύροι για τα ναρκωτικά. Η λύση είναι να τους ρίξεις για πάντα στη φυλακή. Αυτό βέβαια κοστίζει περισσότερο από το να τους στεγάσεις, ταΐσεις και στείλεις να σπουδάσουν, αλλά αυτό δεν θα ικανοποιούσε την εθνική δίψα για εκδίκηση.

Μια αναπτυσσόμενη επιχείρηση

Η πολιτεία του Όρεγκον, όπως και πολλές άλλες, γνώρισε τα τελευταία χρόνια μια δραματική αύξηση των άστεγων στις πόλεις της. Η απάντηση των αρχών σε αυτό το ολοφάνερο σημάδι φτώχειας ήταν η ψήφιση μιας δρακόντειας νομοθεσίας. Σύμφωνα με αυτήν, οι 15χρονοι δικάζονται ως ενήλικοι, οι

"Όταν ο τύραννος απαλλάγει από τους εχθρούς του, είτε νικώντας τους είτε με συνθήκη, και δεν έχει πια κανένα φόβο απ' αυτούς, τότε πάντα επιδιώκει ένα νέο πόλεμο, ώστε ο λαός να χρειάζεται έναν αρχηγό".

Πλάτων

τσας μπορεί να σημαίνει τριάντα χρόνια φυλακή. Αυτή η λογική φυσικά δεν αποσκοπεί στη μείωση της εγκληματικότητας, αλλά στο χτίσιμο νέων φυλακών.

Οι φυλακές είναι η ταχύτερα αναπτυσσόμενη βιομηχανία στη χώρα. Απασχολεί περισσότερους εργαζόμενους από οποιαδήποτε από τις 500 μεγαλύτερες επιχειρήσεις των Η.Π.Α. εκτός από τη Τζένερал Μότορς. Η πλειοψηφία τους προέρχεται από τον στρατό. Το Ομοσπονδιακό Γραφείο Φυλακών τους προσλαμβάνει πριν ακόμη απολυθούν. Η ζωή σύμφωνα με τον κανονισμό θεωρείται προσόν για ένα φυλακά. Άλλωστε, κάποιος που μόλις τέλειωσε το γυμνάσιο πήγε στο στρατό δεν έχει και πολλά προσόντα για να βρει άλλη δουλειά.

Οι φυλακές χτίζονται συνήθως σε φτωχές αγροτικές περιοχές, όπου οι θέσεις εργασίας που δημιουργεί η κατασκευή τους υπερνικά το φόβο. Σύντομα, η μικρή τοπική κοινωνία εξαρτάται οικονομικά από τη φυλακή. Το Ομοσπονδιακό Γραφείο Φυλακών έχει σαν αρχή να προσλαμβάνει ντόπιους σε ποσοστό 60% ως υπαλλήλους. Αλλά και μια νέα μικρή αγορά δημιουργείται γύρω από τη φυλακή με ταχυδρομικές και άλλες υπηρεσίες προς τους κρατούμενους και υπηρεσίες μετακίνησης για τους επισκέπτες. Άλλο πλεονέκτημα που αποκτούν οι μικρές κοινότητες είναι ότι οι κρατούμενοι θεωρούνται κάτοικοι της κοινότητας, με ευεργετικά αποτελέσματα στις κρατικές επιχορηγήσεις και τα δημόσια έργα στην περιοχή. Η αύξηση του πληθυσμού κατά χίλια ή και δύο χιλιάδες άτομα μέσα σε μια μέρα είναι ευπρόσδεκτη.

Αυτή η οικονομική εξάρτηση συντελεί σε μια συντηρητικοποίηση του τοπικού πληθυσμού. Ποιο μέλος του προσωπικού της φυλακής δεν θα υποστήριζε ένα νομοσχέδιο που θα στέλνει περισσότερο κόσμο στη φυλακή για περισσότερο καιρό; Ποιος εξαρτημένος από τη φυλακή μαγαζάτορας θα υποστήριζε προγράμματα επανένταξης με σκοπό τη μείωση της πιθανότητας υποτροπής;

Κέρδος από τις φυλακές

Η ιδιωτική πρωτοβουλία δεν μπορούσε να αγνοήσει μια τέτοια πρόσκληση για κέρδη. Σιγά σιγά ιδιωτικές εταιρίες αναλαμβάνουν τη διεύθυνση τοπικών αλλά και ομοσπονδιακών φυλακών. Οι δύο μεγαλύτερες του τομέα, η Wackenhut Corrections και η Corrections Corporation of America, εισηγμένες στο χρηματιστήριο, πλουτίζουν από τη διοίκηση φυλακών για λογαριασμό της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Συνηθίζουν να προσλαμβάνουν ως στελέχη πρώην κυβερνητικούς αξιωματούχους, όπως μέλη του Ο-

μοσπονδιακού Γραφείου Φυλακών.

Το 1993, η Cornell Corrections έχτισε μια φυλακή χωρητικότητας 300 κρατούμενων στο Ροντ Άιλαντ, έχοντας εξασφαλίσει συμβόλαιο 85 δολαρίων τη μέρα για κάθε κρατούμενο με την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Οι κατάδικοι δεν υπήρχαν ακόμη, αλλά η εταιρία υπολόγιζε πως μόλις ανοίξει το κατάστημα, θα έρθουν και οι πελάτες. Αυτό όμως δεν συνέβη, προς μεγάλη ανησυχία των οικονομικών υποστηρικτών της εταιρίας, που ξεκίνησαν εκστρατεία για τη μεταφορά κρατούμενων από άλλες πολιτείες. Η φυλακή χρειάζονταν να είναι πλήρης για να επιβιώσει οικονομικά. Τελικά, μπροστά στον κίνδυνο της χρεοκοπίας, ζήτησαν τη βοήθεια μεγαλοδικηγόρου, ειδικευμένου στην εξασφάλιση φυλακισμένων για ιδιωτικές φυλακές. Σύντομα, 232 κρατούμενοι μεταφέρθηκαν από τη Βόρεια Καρολίνα στο Ροντ Άιλαντ.

Όταν η Γουόλ Στρίτ, δικηγόροι και μεσέτες, πολυεθνικές και μεγαλοεπενδυτές βγάζουν κέρδη από τη λειτουργία φυλακών, είναι επόμενο να υποστηρίζουν τους πολιτικούς που διακηρύσσουν την ανάγκη φυλάκισης όλο και μεγαλύτερου μέρους του πληθυσμού των Η.Π.Α. Η Cornell Corrections ήταν τυχερή που υπήρχε συνωστισμός στις φυλακές της Βόρειας Καρολίνης. Αν στην επόμενη περίπτωση, δεν περισσεύουν πουθενά φυλακισμένοι, από που θα βρεθούν;

Η δουλειά στις μέρες μας

Αντίθετα με ο,τι διδάσκεται στα σχολεία, ο θεσμός της δουλειάς δεν καταργήθηκε στην Αμερική με το 13ο Άρθρο του Συντάγματος. Το Άρθρο αναφέρει συγκεκριμένα: "Δεν θα υπάρχει πια δουλειά ούτε υποχρεωτική εργασία εκτός αν κάποιος έχει καταδικαστεί για κάποιο αδίκημα, στις Η.Π.Α. ή άλλη επικράτεια υπό την κυριαρχία της". Το Άρθρο 13 δεν καταργούσε τη δουλειά αλλά την περιορίζε στους κατάδικους. Σύντομα, πολλοί πρόσφατα απελευθερωμένοι μαύροι καταδικάστηκαν και αναγκάστηκαν να δουλεύουν στις κρατικές φυλακές. Έτσι, ουσιαστικά απλά άλλαξαν ιδιοκτήτη, από τους μεγαλοκτηματίες στο κράτος. Σήμερα, η ιδιοκτησία μεταφέρεται ξανά στους ιδιώτες. Η ιστορία κάνει κύκλο: Η UNICOR, θυγατρική του Ομοσπονδιακού Γραφείου Φυλακών, είναι με διαφορά ο μεγαλύτερος ιδιοκτήτης σκλάβων στις Η.Π.Α. Προμηθεύει με μεγάλη ποικιλία προϊόντων άλλες κυβερνητικές υπηρεσίες αλλά και ιδιωτικές επιχειρήσεις. Η UNICOR είναι ο προτεινόμενος προμηθευτής για τις κυβερνητικές υπηρεσίες, που σημαίνει στην πραγματικότητα υποχρεωτικός σύμφωνα με το νόμο, εκτός αν δώσει η ίδια άδεια προμήθειας από αλλού, κάτι που δεν κάνει ποτέ. Αν για παράδειγμα, το Πολεμικό Ναυτικό θέλει 500 καρέκλες και δεν θέλει να τις προμηθευτεί από τη UNICOR, επειδή είναι ακριβότερες, κακής ποιότητας και θα παραδοθούν καθυστερημένα, είναι αναγκασμένο να ζητήσει την άδειά της.

Η UNICOR διοικεί 90 φυλακές εργοστάσια και επεκτείνεται ταχύτατα. τα προϊόντα της κυμαίνονται από έπιπλα ως ηλεκτρονικά. Οι πολιτείες έχουν μιμηθεί το παράδειγμα

της ομοσπονδιακής κυβέρνησης με μία επικίνδυνη διαφορά: παρέχουν τα προϊόντα τους στον ιδιωτικό τομέα. Έτσι, κρατούμενοι στη φυλακή του San Quentin χειρίζονται υπολογιστές για λογαριασμό της Bank of America και της Chevron, ενώ στο Νέο Μεξικό δέχονται τηλεφωνικά κρατήσεις δωματίων για ξενοδοχεία της περιοχής. Υπάρχουν άπειρα τέτοια παραδείγματα. Επιχειρήσεις απ' όλη τη χώρα τρέχουν να προσλάβουν κατάδικους. Γιατί όχι, άλλωστε; Δεν χρειάζεται να πληρώνουν περιθώρη, διακοπές, ένσημα, αποζημίωση για απόλυση. Υπολογίζεται ότι το ύψος του τζίρου από την εργασία φυλακισμένων θα έχει φτάσει τα 8.9 δισεκατομμύρια δολάρια ως το 1999.

Μια άλλη χρησιμότητα των κατάδικων είναι η χρήση τους σε ρόλο απεργοσπαστών. Η ιδέα δεν είναι καινούργια. Το 1891, η διοίκηση ορυχείου στο Τενεσί προσπάθησε να σπάσει την απεργία των συνδικαλιστών με κατάδικους. Οι μεταλλωρύχοι τελικά κατέλαβαν το ορυχείο και απελευθέρωσαν τους κρατούμενους, τερματίζοντας προσωρινά την υποχρεωτική εργασία φυλακισμένων στην πολιτεία. Πρόσφατα, η TWA χρησιμοποίησε κρατούμενους σε αναμορφωτήριο της Καλιφόρνια για να δέχονται τηλεφωνικές κρατήσεις, κατά τη διάρκεια απεργίας των ιπτάμενων συνοδών. Έτσι, μπόρεσε να χρησιμοποιήσει υπάλληλους γραφείου σε θέση υπαλλήλων συνοδών.

Το μέλλον των ελεύθερων εργαζόμενων που θα χάνουν τη δουλειά τους εξαιτίας της σύγχρονης δουλειάς είναι σκοτεινό. Μόλις τελειώσει η αποζημίωσή τους και δεν βρίσκουν άλλη δουλειά, θα γίνουν μέλη της κοινωνικής ομάδας με τις περισσότερες πιθανότητες να καταλήξει στη φυλακή: των φτωχών. Τον Ιανουάριο του 1996, κατά τη διάρκεια προεκλογικής ομιλίας, ο γερουσιαστής Phil Gramm πρότεινε να δουλεύουν όλοι οι κρατούμενοι έξι μέρες την εβδομάδα με λιγότερα από τον βασικό μισθό σε ιδιωτικές φυλακές - "επιχειρηματικές ζώνες". Μια γυναίκα τότε φώναξε: "Για να βρει δουλειά ένας αμερικάνος, θα πρέπει να εγκληματηθεί!"

Το τέλος του κύκλου

Παρά το γεγονός ότι η εγκληματικότητα μειώνεται, ο αριθμός των φυλακισμένων και τα κέρδη της βιομηχανίας των φυλακών αυξάνονται. Όσο το κεφάλαιο κατέχει την πολιτική εξουσία, ο Πόλεμος ενάντια στο Έγκλημα θα συνεχίζεται. Κάποια στιγμή, όμως, θα υπάρξει ένα σημείο που τα κέρδη θα αρχίσουν να μειώνονται. Όταν σχεδόν κάθε οικογένεια θα έχει έναν δικό της πίσω από τα κάγκελα, η αλλαγή θα είναι αναπόφευκτη. Ο Ψυχρός Πόλεμος κράτησε 50 χρόνια. Ας ελπίσουμε ότι ο Πόλεμος Ενάντια στο Έγκλημα θα διαρκέσει λιγότερο.

Ελευθέρη απόδοση άρθρου του κρατούμενου σε αμερικανική φυλακή Danny Mack, που δημοσιεύτηκε στο Loompanics Unlimited, τεύχος Άνοιξης 1997.

Μετάφραση Μ.Μ.

να όργιο εξοπλισμών. Αν και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ γνώριζε την αδυναμία της, το κράτος μυστικό κατά τη δεκαετία του '80, για δύο λόγους: για να έχει μια τελευταία ευκαιρία να "επενδύσει" σε εξοπλιστικά προγράμματα και για να προλάβει να δημιουργήσει το νέο μπαμπούλα πριν σκηωθεί το Σιδηρούν Παραπέτασμα και αποκαλύψει ότι η περίφημη ρωσική αρκούδα ήταν πια μία σχεδόν τριτοκοσμική χώρα.

Ο νέος μπαμπούλας είναι ο "εγκληματίας" και τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται είναι το ίδιο παρανοϊκά με αυτά του γερουσιαστή Μακάρθου. Ο Πόλεμος Ενάντια στο Έγκλημα αντικατέστησε επάξια τον Ψυχρό Πόλεμο. Η Αμερική χρειαζόταν ένα νέο εχθρό κι έτσι κήρυξε πόλεμο ενάντια στους πολίτες της. Τα προγράμματα κατασκευής φυλακών προχωρούν με πρωτοφανή στην ιστορία του κόσμου ταχύτητα. 1.6 εκατομμύρια άνθρωποι βρίσκονται στις αμερικανικές φυλακές, ενώ 5 εκατομμύρια

16χρονοι φυλακίζονται σε φυλακές ενηλίκων, οι ποινές είναι μακροχρόνια φυλάκιση, ακόμα και γι' αυτούς που είχαν ως τότε λευκό ποινικό μητρώο, και δεν δίνεται το δικαίωμα έφεσης. Επιφανειακά, δείχνει ότι σκοπός της είναι η αντιμετώπιση μόνο σοβαρών αδικημάτων ενάντια στη σωματική ακεραιότητα και την περιουσία. Μερικές μέρες μετά την εφαρμογή του, πάντως, ασκήθηκε δίωξη για απαγωγή σε ένα νεαρό που πέταξε κάποιον από το σπίτι ενός φίλου του και του έδωσε μια γροθιά. Συμφωνά με τις νέες ρυθμίσεις, ένας 15χρονος που πιάνει τα οπίσθια μιας 12χρονης, ακόμα και με τη συγκατάθεσή της, καταδικάζεται σε 8.5 χρόνια φυλάκιση, από τα οποία θα εκτίσει τα 7.5 σε φυλακή ενηλίκων. Έτσι, το Όρεγκον έχει άμεση ανάγκη από δέκα νέες φυλακές.

Ανάλογη άνθιση γνωρίζει ο κλάδος στην Καλιφόρνια, χάρη στο σύστημα "στην τρίτη καίγερση", με το οποίο η κλοπή ενός κομματιού πί-